

Drobne ogłoszenia za słowo 10 groszy — Ogłoszenia zwykłe 1 milim. jedna linia 20 gr. — Wiersz w rubryce „Nadzwyczajne” jedna linia zł. 0.60 — Wiersz milim. po krocie jedna linia zł. 0.10. Ogłoszenia przed tekstem wiersz milim. jedna linia zł. 0.75 — Dla poszukujących pracy i zaoferowanie pracy, całe ogłoszenie bez względu na ilość słów 50 gr. — Ogłoszenia matrym. i korespondencje prywatne za jedno słowo 15 gr. — Za skład tabelaryczny, kombin. wany 50 proc.

GOŃNIEC

KRAKOWSKI

15 groszy.

Prenumerata wynosi w Krakowie mies. zł. 3.40, z odnośnieniem do domu zł. 3.60 — Zamiejscowa zł. 4.20 — Zagranicą zł. 7.00.

Redakcja Kopernika 8. — Administracja Dunajewskiego 7. — Tel. 2502. P.K.O. Warszawa Nr. 151.100, Kraków Nr. 404.100.

!
Przypominamy naszym P. T. Czytelnikom, że czas odnowić przedpłatę na miesiąc wrzesień. Przedpłatę najlepiej uiszczyć wprost w administracji naszego pisma ul. Dunajewskiego Nr. 7 albo przez P. K. O. Kraków 404.100 lub Warszawa 511.100

Myśl wielkiego człowieka.

(Kł.) Żegnając wczoraj śp. Kazimierza Morawskiego, Prezesa Akademii Umiejętności, pisaliśmy pod pierwszym wrażeniem smutnej wiadomości, że był to mąż stojący bodaj czy nie na najwyższym stopniu świecznika narodowego. Rozstawił imię polskie po świecie, a samej Polsce dawał przykład, jakim trzeba być Obywatelom, aby zasłużyć prawdziwie na miano — pierwszego.

Był człowiekiem nauki, a jednak mimo to umiał żyć ze społeczeństwem, być jego wyrazem w pewnych chwilach historycznych, stawać nawet na czele, aby powagą swego nazwiska skupić siły narodowe. Wychowany na klasycznej kulturze literatury łacińskiej, nie był uczonym w znaczeniu mola książkowego, oderwanego od rzeczywistości życiowej, pojącego się abstrakcyjną ideą nauki niezależnej.

Był sługą społeczeństwa, a że serce miał wielkie i szerokie więc też upatrywano w Nim niejednokrotnie i przewodcę. I jeśli dziś klonimy wszyscy głowy, jako przed semorem polskiej i światowej nauki, jeśli dumamy nad nieocenioną spuścizną zostawioną przez Morawskiego Polsce w tomach Jego książek głębokich, mądrych i pracowitych, to nie sposób dorzucić na trumnę Jego także paru słów o tem, co zdziałał jako obywatel i jaką rolę odegrał w wiekopomnych wypadkach historycznych Polski ostatnich lat dziesięciu, kiedy to wazyły się sprawy naszej niepodległości państwowej i krzepły następnie najpierwsze podstawy naszego niezależnego bytu.

Politykiem w zwykłym znaczeniu Morawski nie był. To trzeba jasno powiedzieć, aby oświetlić bezstronnie i uczciwie Jego rolę w zagadnieniach, których ani znał, ani motorem nigdy nie został.

Miał tylko instynkt, wielki, nieomylny instynkt Polaka, który może nie znał najbardziej prymitywnych zasad polityki polskiej, a wie zawsze jedno: że z niemieckiej strony grozi Polsce wróg największy i jeśli gdzie, to tam trzeba się zwracać, aby nie dać się ubiedz zamystom pruskim.

Ze poczucie niebezpieczeństwa niemieckiego tkwiło w instynkcie Morawskiego — nie jest to rzecz dziwna. Pochodził z ziemi, zroszonej hojnie łzą, a także i krwią polską, wyduszoną przez pruski bat i bagnet. I chociaż wychowany w niemieckich uczelniach, w niemieckiej atmosferze wrocławskiego i berlińskiego uniwersytetu — zachował mimo to tę świętość w sobie, jaką jest instynkt polski, zwrócony zawsze na Zachód. Nie wszyscy, którzy stanęli i stoją na świeczniku narodowym, ten instynkt tak ściśle zachowali i tem większą wyrasta wobec nas postać Morawskiego, że tradycji polskiego instynktu pozostał wierny.

I niezapomniane będą słowa potępienia i gwałtownych gromów, jakie cisnął Morawski na głowę „przyjaciół” niemieckich, podpisujących bezwstydnie traktat z Rosją w Brześciu Litewskim w lutym w 1918 r. Morawski publicznie na olbrzymim wiecu demonstracyjnym w Krakowie rzucił wówczas z innymi słowo swoje na wagę, która przechylała społeczeństwo polskie ostatecznie w inną stronę, niż ją ciągnęli zagorzalcy polityki oddające Polskę na służbę interesów niemieckich. Naród wiedział, że chwila musi być wielka, skoro on, Morawski, Prezes Akademii Umiejętności, w obliczu dwu cesarzy rzuca im hardo rękawicę i wskazuje właściwe tony polskiej myśli politycz-

Premjer Wł. Grabski zachorował.

Warszawa. (AW.) Dzienniki donoszą, że Premier Grabski zachorował dzisiaj wskutek czego od rana nie urzędował. Prawdopodobnie nie odbędzie się również zapowiedziane na dzisiaj posie-

wienie Rady Ministrów. Powodem choroby jest zawczesne przerwanie kuracji w Krynicy. Premier zamiemógł wskutek silnego ataku reumatyzmu.

Polska otrzyma pożyczkę zagraniczną dla obrony kursu złotego.

Warszawa. 26 bm. Dzisiejsza „Rzeczpospolita” zamieszcza wywiad z naczelnym dyrektorem Banku Polskiego p. W. Mieczkowskim. Dyrektor Mieczkowski stwierdza, że sytuacja walutowa na razie jest trudna, pomimo dość pokaźnej poprawy kursu złotego na rynkach zagranicznych. — Musimy liczyć się z tem, że wahania kursu walut trwać będą jeszcze przez czas dłuższy.

Zawążył tu na szali nasz import handlowy w pierwszym półroczu. Prawdopodobnie kurs złotego utrwał się dopiero po zlikwidowaniu naszych długów zagranicznych z tytułu naszego importu.

Na zapytanie, jakie są perspektywy na następne półrocze, odpowiedział p. Mieczkowski: Co do sierpnia mogą powiedzieć, że deficytu w bilansie płatniczym i handlowym nie będzie. Energetyczne

zarządzenia rządu, następnie eksport produktów rolnych, zrównoważyły nasz sierpniowy bilans handlowy. — Niezmiernie doniosłe znaczenie mieć będzie powstrzymanie się społeczeństwa od zakupu towarów zagranicznych. Zmusi to kupiectwo do zajęcia się naszym przemysłem krajowym.

Ciekawą jest odpowiedź dyr. Mieczkowskiego na pytanie w jaki sposób Bank Polski broni kursu złotego: Otóż mogą zakomunikować, — mówił p. Mieczkowski, — że Bank Polski uzyskał pomoc z zagranicy, na cele obrony kursu naszej waluty. Na razie bliższych szczegółowych wyjaśnień nie mogą udzielić, prawdopodobnie jednak w ciągu bieżącego tygodnia otrzymamy fundusze dyspozycyjne, mające służyć jedynie na cele interwencji na rynkach zagranicznych, celem obrony kursu złotego.

Zarządzenia komitetu ek. ministrów.

Warszawa. 26 bm. Na odbytem w dniu 25 bm. posiedzeniu komitetu ekonomicznego ministrów zapadły między innymi następujące uchwały:

Opracować i wydać w terminie możliwie najkrótszym dalszą listę towarów o charakterze luksusowych i pół luksusowych, poddanych reglamentacji i ewentualnym zakazom. Zbadać sprawę terminów płatności przy rządowych umowach importowych i poddać rewizji umowy importowe zawierane przez samorządy, powołać specjalnych ekspertów dla spraw eksportu żelaza i wyrobów żelaznych, przetworów ropy, materiałów włóknistych oraz produktów rolnych i hodowlanych, opracować na najbliższym posiedzeniu komitetu

wnioski w sprawie ułatwień taryfowych dla eksportu, przeprowadzić rewizję wydatków zagranicznych rządów i poddać je maksymalnej redukcji.

Nadto komitet ekonomiczny wydał opinię w kierunku skrócenia terminów wydanych paszportów zagranicznych do trzech miesięcy i podwyższenia ceny tych paszportów do 500 złotych. Jednocześnie postanowiono zmienić rozporządzenie wykonawcze o udzielaniu paszportów ulgowych. Wydawanie tych paszportów ma być uzależnione od porozumienia z ministerstwem skarbu. Poza tem wydawanie paszportów ulgowych ma się odbywać za zgodą delegatów władz skarbowych przy władzach administracyjnych drugiej instancji.

POGRZEB ŚP. K. MORAWSKIEGO.

Pogrzeb śp. Kazimierza Morawskiego, Prezesa Akad. Umiej. odbędzie się w piątek o godz. 9:00 rano.

STAN ZDROWIA ŻEROMSKIEGO POPRAWIŁ SIĘ.

Warszawa. 26 bm. Marszałek sejmu p. Rataj przyjął wczoraj posłów Tabaczyńskiego (ZLN.), Kwapińskiego (PPS.) i Bobka (Piast). W godzinach przedpołudniowych marszałek odwiedził w Konstancinie Stefana Żeromskiego, którego stan zdrowia poprawił się.

JAK WYGLĄDA „SIŁA” SOCJALISTÓW W POLSCE?

Marsylja. (PAT.) 25 bm. Ustalona na 312 liczba głosów na międzynarodowym kongresie socjalistycznym dzieli się proporcjonalnie do siły stronnictw poszczególnych krajów. Anglja i Niemcy posiadają po 40 głosów, Francja 25, Belgja 17, Włochy 16, Szwajcarja 16, Danja 12, Stany Zjednoczone i Holandia po 11, Węgry 10, inne zaś kraje (a m. in. i Polska, przyp. Red.) po 4, 3, 2, a nawet 1.

nej. Cios to był wielki również dla „przyjaciół” politycznych Morawskiego, którzy Go uważali za swojego człowieka. Morawski przyczynił się w wielkiej części do tego, że nastrój w Polsce zwrócił się przeciw Niemcom. Ale nie o to chodzi.

Zwrócić trzeba uwagę, że Morawski, wzrósł wśród najbardziej nieprzychylnych warunków, ale mając równocześnie za sobą wielką tradycję rodu, jako człowiek o wysokiej kulturze i jako prawdziwy uczyony i prawdziwie wielki człowiek, który ugięł wartości własnego narodu zdobył jasny pogląd na całość jego idei. To także wyniosło Go na fotel Prezesa Akademii Umiejętności i kazało całemu światu uczonemu Polskę zatrzymać Go tam do ostatka. Instynkt polityczny prawdziwego Polaka, na jakimkolwiek stanowisku jest zawsze jeden. A przykładem tego klasycznym, świetnym, najlepszym, najdobitniejszym jest właśnie Morawski Kazimierz.

Ze nie są to zaś słowa, któreby się rzucało dopiero po śmierci na trumnę Zmarłego, to dowód w tem, że Kazimierz Morawski był kandydatem na Prezydenta Rzeczypospolitej podczas ostatniego Zgromadzenia Narodowego; wysunęła Go większość stronnictw polskich pozostających jednak w mniejszości parlamentarnej nie tyle w chęci przeprowadzenia Jego kandydatury, ale przede wszystkim dla tego, że w wirze szalonych kon-

fliktów, jakie w tym czasie się wywiązały Morawski wydał się dla przewodców politycznych — jedynym: z jednej strony jako uczyony i prezes Akademii reprezentował ideę bezstronności i pokoju międzypartyjnego, tak bardzo wtedy potrzebnego dla Polski, z drugiej zaś w sytuacji ówczesnej był właśnie przedstawicielem tych wszystkich haseł, które reprezentowały stronnictwa polskie, a które były własnością wszystkich prawych Polaków! Morawski dawał pełną ręką, że nie zdradzi idei narodowego Państwa, że mocno stanie na gruncie walki o polski charakter Rzeczypospolitej. Zaufanie zdobył sobie przez swoje życie, choć tak nikły brał udział w życiu politycznym. I tu właśnie natrafiamy na tajemnicę wielkości Morawskiego.

Skupiał w sobie wszystko, co trzeba, aby być Polakiem wielkim. Nie polityk — miał jednak w sobie całość idei politycznej.

I oddając hołd Morawskiemu — uczonemu, nie możemy zapominać, że był także politykiem, nie tym wprawdzie, który staje w codziennych szrankach bojów politycznych, ale mężem, który jest syntezą myśli narodowej, który w pewnych momentach urasta na jej przewodcę, a który dla potomnych jest niejednokrotnie latarnią morską, wskazującą szlaki dziejowe historii Narodu.

Manewry armji sowieckiej.

(j. t.) Armja nowożytna potrzebuje koniecznie manewrów na szerszą skalę pomyślanych, gdyż są one do pewnego stopnia koroną jej wyszkolenia zawodowego. Czasami jednak zdarza się, że manewry wojskowe używane są także jako środek demonstracyjny w dziedzinie polityki zagranicznej, gdy jedno państwo urządza je w bezpośredniej bliskości granic swego sąsiada, z którym nie pozostaje w zbyt dobrych stosunkach.

Taki charakter mają np. odbywające się teraz nad granicą rumuńską manewry sowieckiej „armji czerwonej“, które na tę armję zwróciły w danej chwili uwagę całego świata.

Wobec z umysłu rozszerzanych po świecie bałamutnych wiadomości o „armji czerwonej“ przez rząd sowiecki, dokładniej stan jej nie jest znany. Znajduje się jednak źródło, mogące dać o nim zbliżone do prawdy pojęcie. Źródło to stanowi Hickmanna „Atlas Statystyczny“, posiadający od szeregu lat wyrobioną opinię, jako pierwszorzędnego podręcznika informacyjny.

Otóż, wedle grafikonu, znajdującego się w tegorocznym wydaniu rzeczzonego „Atlasu“, sowiecka „armja czerwona“ liczy na obecnej stopie pokojowej 1.276.000 oficerów i szeregowców. Cyfra zaś ta jest tylko o parę tysięcy niższą od cyfry, przed stawiającej siłę zbrojną (na stopie pokojowej) Anglii, Francji i Włoch, razem wziętych. Fakt ten mówi sam za siebie, choćbyśmy uwzględnili ogromną powierzchnię Rosji i jej, bezwzględnie, wielkie zaludnienie.

Ponieważ polityka rządu sowieckiego doznała w ciągu ostatniego roku znacznych zmian orientacji, przeto i dyplomacja armji sowieckiej uległa także pewnym zmianom, a mianowicie o tyle, że z zachodnich jej kresów przesunięto znaczniejsze siły do centrum państwa, skąd łatwiej mogą być skierowane, w razie potrzeby, do Azji.

Zresztą ogólna sytuacja jest tego rodzaju, że w tej chwili można uwierzyć zapewnieniom rządowych sfer sowieckich, iż nie noszą się z myślą podjęcia jakiegokolwiek akcji wojennej na Zachodzie. Każda bowiem wojna, teraz wypowiedziana przez SSSR jednemu z państw z nią sąsiadujących (Polsce?), naprzód zadłababy cios śmiertelny odradzającemu się w tak trudnych okolicznościach przemysłowi rosyjskiemu, a następnie mogłaby stać się „początkiem końca“ rządów sowieckich.

Mimo to wszystko trzeba w tej sprawie, jak i we wszystkim, co się tyczy rządu sowieckiego, pamiętać na jego dwulicowość, objawiającą się na każdym kroku.

I tak, zapewnia on, że nie żywi nieprzyjaznych zamiarów wobec swych sąsiadów ze strony zachodniej, a przecież równocześnie okazuje te zamiary i to w sposób bardzo wyraźny, względem Rumunii, która znów zdaje sobie jasno na nich sprawę.

Po obu stronach rzeki granicznej, Dniestru, krążą patrole dwóch armji nieprzyjacielskich, a przystanie Dumaju zamknięte są dla statków rosyjskich.

Moskwa przypomina przytem co pewien czas Bu karesztowi, że naród rosyjski nie pogodził się z „samowolnym“ włączeniem Bessarabji do królestwa rumuńskiego i że wszyscy Rosjanie, nawet najwięksi, między nimi wrogowie sowieców, zgodni są na tym punkcie.

Rząd komisarzy ludowych w Moskwie jest przekonany, że każde wystąpienie przeciw Rumunii wywołałoby w Rosji podobny nastrój, jaki swego czasu wywołała nieszczęsnej pamięci polska wyprawa na Kijów. I dlatego też tegoroczne wielkie manewry „armji czerwonej“ postanowiono przeprowadzić w pobliżu granicy rumuńskiej. Przeszło pół miliona żołnierzy sowieckich bierze udział w tych manewrach, które mają przypomnieć ów osła wiony „rosyjski walec parowy“ z roku 1914.

Przypuszczać należy, iż sfery kierujące w Bukareszcie posiadają dość zimnej krwi, aby nie wyciągnąć z tej demonstracji sowieckiej zbyt daleko sięgających konsekwencji. W każdym atoli razie manewry „armji czerwonej“ tuż u granic Rumunii — to groźba i „memento“, iż istnieje dotąd w Europie punkt, gdzie w siedem lat po zakończeniu wojny światowej tli się jeszcze jej zarzewie.

Na to państwa, dalek od owego punktu położone, mogą zwracać mniej baczną uwagę. Inna jednakże jest sytuacja Polski, związanej przymierzem z Rumunją.

Nasze tedy czynniki państwowe muszą sobie uświadomić, że pierwsze już ostre strzały nad Dniestrem odbijają się natychmiast głośnie echem nad Wisłą.

TREŚĆ NOTY FRANCUSKIEJ DO NIEMIEC.

Berlin. (PAT.) 25 bm. „Lokal Anz.“ donosi, że odpowiedź rządu francuskiego porusza trzy główne punkty widzenia ostatniej noty niemieckiej. Unika ona jednak definitywnego stanowiska i wskazuje na konieczność rokowań. Konkretnego zaproszenia na konferencję lub spotkania niema w nocie. Także jak donosi tenże dziennik w długiej rozmowie między Stressemanem a ambasadorem francuskim, która się odbyła w czasie wręczenia noty, nie została uczyniona taka propozycja w formie konkretnej.

Rząd Rzeszy debatuje nad notą francuską

Berlin. (AW.) Gabinet Rzeszy obradował wczoraj nad notą francuską. Z kół miarodajnych dowiadujemy się, że gabinet wydał dość przychylną opinię o nocie. Najważniejszym jest to, że obecnie będzie można przystąpić do ustnych rozmów w miejsce dotychczasowych not.

Formalnego zaproszenia na konferencję w nocie niema, ale tok całej pozwala wyrobić sobie zdanie, że sprzymierzeni dążą do ustnego porozumienia. Ton noty jest pojednawczy. Najważniejsze są trzy ustępy noty:

1) Stosunek przyszłego paktu bezpieczeństwa do Traktatu Wersalskiego;

2) Zastrzeżenie Niemiec w kwestji przystąpienia do Ligi Narodów bez specjalnych warunków.

3) Problem umów arbitrażowych Niemiec z Polską i Czechosłowacją.

Briand dodaje, że przyszły pakt bezpieczeństwa musi uznawać Traktat Wersalski. Za główny warunek paktu uważa nota przystąpienie Niemiec do Ligi Narodów. Umowy arbitrażowe na Wschodzie uważane są za potrzebne, ale nota nie upiera się przy tem, by Francja była jedyną gwarantką tych

umów i dopuszcza gwarancję Ligi Narodów. Kola miarodajne stwierdzają zasadniczą różnicę w tonie między notą obecną a czerwiecową. Nota będzie na wyraźne życzenie Francji ogłoszoną w piątek równocześnie w Paryżu i Berlinie.

Paryż. (AW.) Premier Painlevé, który bawił ostatnio na kuracji, wrócił wczoraj do Paryża, aby jeszcze przed ogłoszeniem tekstu noty poinformować prasę o jej treści.

Londyn. (AW.) Najważniejszym wypadkiem dnia było wczorajsze śniadanie wydane przez ambasadora francuskiego na cześć ministra Caillaux'a, na którym obecny był ambasador amerykański w Londynie Houghton i Chamberlain.

Poruszano sprawę długu francuskiego w Ameryce, ale o wyniku rozmów niema żadnych danych, jak tylko wzmianka dzienników, że rozmowa miała wielkie znaczenie dla sprawy długu francuskiego. Nadto Caillaux rozmawiał z gubernatorem „Bank of England“ Normannem i innymi dyrektorami banków, rzekomo na temat pożyczki dla Francji. Wieczorem obecnym był na obiedzie wydanym przez Churchilla.

Wojska francuskie posuwają się w Marokku naprzód.

Paryż. (AW.) Na ostrzeliwanie przez Riftenów portu Alhucemas odpowiedzieli Hiszpanie bombardowaniem wybrzeży w pobliżu tego portu przez pancernik „Alfons 13“.

Hiszpanie donoszą, że ogień działowy z pancernika wywołał wielkie straty wśród Kabylów. Donoszą z Fezu, że armja francuska stale się posuwa naprzód i bez wielkich trudności zajęła Kel el Har. Przednie strażnice doszły do Bucharum i Dyosfata.

Zgon Hoetendorffa.

Mergentheim. (PAT.) 26 bm. Były austriacki marszałek polny Konrad Hötendorff zmarł wczoraj nagle o godz. 5-tej po południu.

Londyn. (AW.) „Morning Post“ donosi, że wczoraj odbyła się między marszałkiem Petain, a markizem D'Estella w Algeiras konferencja w sprawie rozpoczęcia w najbliższych dniach wspólnej ofensywy francusko hiszpańskiej przeciw Abd el Krimowi. Na konferencji uzgodniono plan wspólnych działań. Markiz D'Estella wyjechał po konferencji do Madrytu celem przedłożenia planów dyrektorjatowi hiszpańskiemu.

Wiadomości telegraficzne.

AKCJA W SPRAWIE ŻŁOTEGO. Onegdaj na posiedzeniu małopolskiego związku banków wybrano komisję, złożoną z 4-ech członków, która się będzie zbierać codziennie o godz. 10 rano i na podstawie parytetów kursów światowych, jak również stosunku do kursów lokalnych ustalać będzie kurs dolara. — Kurs ten będzie obowiązywał wszystkie banki należące do związku przy inkasie w obrotach wekslowych i służyć będzie jako wytyczna przy transakcjach walutowych. Na tem samem posiedzeniu postanowiono przedłożyć bawiącej obecnie w Lwowie komisji ministerjalnej memorjał z żądaniem: 1) notowania na giełdzie warszawskiej kursów parytetowych, 2) wydania przez ministerstwo skarbu ponownego zapewnienia, że wkłady walutowe w bankach zostaną niefaktyczne, 3) dyskutowania przez Bank Polski weksli dolarowych płatnych w kraju, 4) wymiany dla banków wypłaty kablowej na efektywne dolary, 5) unormowanie interpretacji artykułu 40 ustawy wekslowej.

KONFERENCJA W SPRAWIE ŻŁOTEGO. P. premier Grabski konferował wczoraj z dyr. Banku Polskiego Mędzłowskim i prezesem B. P. Karpińskim. Stwierdzono, że walka o kurs złotego dała zadawalniające wyniki, ale definitywnego przełomu należy oczekiwać za kilka dni, kiedy rozpocznie się energiczna interwencja na giełdach europejskich i w Ameryce. Dotychczasowa linja polityki Banku Polskiego będzie utrzymana.

ZJAZD OFICERÓW REZERWY. W dniach 6 i 7 września br. podczas trwania Targów Wschodnich odbędzie się we Lwowie zjazd oficerów rezerwy z całej Rzeczypospolitej.

ZGON DRA WERESZCZYŃSKIEGO. We Lwowie zmarł w sędziwym wieku dr Józef Wereszczyński, długoletni b. poseł do sejmiku galicyjskiego i członek wydziału krajowego. W życiu publicznym przed wojną brał bardzo żywy udział. Przez szereg lat był prezesem lwowskiego koła literacko-artystycznego.

NASTĘPNE POSIEDZENIE SEJMU GDAŃSKIEGO odbędzie się 26 bm. z następującym porządkiem obrad: wybór pierwszego wicemarszałka, dyskusja nad deklaracją senatu, omówienie wniosku grupy nie miecko-socjalnych, omówienie wniosku o udzielenie wotum nieufności senatorom dr Kamnitzerowi i dr Neumanowi.

WĘGIEL POLSKI DO WĘGIER. W ostatnich dniach znacznie się wzmożyły transporty węgla polskiego do Węgier przez Czechosłowację.

RUCH OKRĘTOWY W GDAŃSKU. Na początku września zawinął do portu gdańskiego jeden z największych na świecie żaglowców, mianowicie duński pięciomasztowy statek metalowy w Köbenharu. Zdarza się po raz pierwszy, że tak wielki żaglowiec przyjeżdża do Gdańska. Statek ma 570 stóp ang. długo-

ści, 50 szerokości. Zbudowany został w r. 1921 całkowicie ze stali, zabierze on polskie drzewo i uda się do Australji.

TARGI GDANSKIE odbędą się od 24 do 27 września, chociaż zarząd Targów już nosił się z zamiarem ich ponieszenia. Targi zapowiadają się bardzo słabo.

KOMUNISCI ZA PRZESTĘPCAMI. Frakcja komunistyczna sejmu gdańskiego wniosła projekt ustawy o udzieleniu amnestji za wszelkie przestępstwa i zbrodnie polityczne i kryminalne przed 20 sierpnia 1925.

ZNÍŻKA TARYFY KOLEJOWEJ NA LITWIE. Rząd litewski postanowił od 1 września wprowadzić zniżkę taryf osobowych w pociągach.

PRZECIW HECOM WOJSKOWYM W GDAŃSKU. „Danziger Volksstimme“ występuje przeciwko ciągłym paradom wojskowym w wolnym mieście. Niedawno odbyła się parada w Stangenwede a brali w niej udział urzędnicy celni i leśni z bronią na ramieniu. Dziennik wzywa nowy rząd do położenia kresu tej szkodliwej zabawie.

KONFLIKT W NIEMIECKIM PRZEMYSŁE BUDOWLANYM zaostrzył się jeszcze bardziej. Związki pracodawców oświadczyły, że jeżeli robotnicy nie przyjmą wyroku sądu rozjemczego, to rozpoczynają z dniem 28 bm. lokaut, który objąłby 600 tys. robotników. Na rząd spadłby ciężar zapomóg dla nowej fali bezrobotnych. Dziś rozpoczynają się rokowania zarządu kolei z przedstawicielami robotników w sprawie ich żądań.

WYŚCIGI AUTOMOBILOWE W POZNANIU. Dnia 30 bm. odbędą się w Poznaniu międzynarodowe wyścigi automobilowe i motocyklowe, zorganizowane przez Wielkopolski Klub Samochodowy.

KRÓL BULGARSKI PRZECIW MASOWYM WYROKOM ŚMIERCI. Król bułgarski nie zatwierdził wyroku śmierci na 80-ciu skazańców. Wyrok zamieniono na dożywotnie więzienie.

ILE ZBOŻA MA POLSKA NA WYWOZ?

Warszawa. 26 bm. Dotychczasowe obliczenia zbiorów tegorocznych w oświetleniu preliminarzy siewnych, oraz potrzeb konsumcyjnych w kraju dają możność zorientowania się w zapasie zboża, którym będziemy rozporządzali na pokrycie naszych zapasów eksportowych. Ilość zboża obliczona na 29 milj. ludności wynosi dla żyta i pszenicy 5,510.000 ton, jęczmienia 870.000 ton, owsa 2,378.000 ton, jesiennie i wiosenne zasiewy potrzebują pszenicy 218.394 tony, żyta 885.060 ton, jęczmienia 221.580 ton, a owsa 414.240 ton. Po potrąceniu tej sumy otrzymamy resztę, którą będziemy mogli dysponować w celach eksportowych w roku bieżącym. Polska może wywieźć 1,214.000 ton zboża czyli przeszło 120.000 wagonów.

FERJE PARLAMENTARNE KONCZĄ SIĘ.

Warszawa. (AW.) 26 bm. Dziś odbyła się konferencja premiera Grabskiego z marsz. Ratajem w sprawie przyszłych prac Sejmu. Pierwsze posiedzenie Senatu po ferjach letnich odbędzie się 12 września. Omawiana będzie na nim reforma rolna. Pierwsze posiedzenie Sejmu dnia 29 września.

Obrady Caillaux i Churchilla.

Londyn. 25 bm. (PAT.) Dziś w godzinach popołudniowych Caillaux i Churchill spotkali się ponownie w gmachu ministerstwa skarbu, gdzie obradowali nad kwestją konsolidacji długu francuskiego. Narady ministrowie zakończyli obiadem, wydanym na ich cześć przez ambasadę francuską. Wśród obecnych na obiedzie był gubernator banku angielskiego, Montague Norman. Niezależnie od narad bezpośrednich między ministrami nad stroną techniczną porozumienia, naradzali się francuscy i angielscy eksperci finansowi sir Otto Niemeyer i Barraud.

Należy przypuszczać, że dotychczasowe rozmowy odbyte między ministrami miały charakter informacyjny. W każdym razie komunikat oficjalny ogłoszony wczoraj ma niewątpliwie na celu obalenie pogłoszek, jakie się pokazały o rzekomym przebiegu konferencji. Nie należy też spodziewać się żadnych komunikatów oficjalnych, dotyczących istotnych rezultatów konferencji, dopóki obaj ministrowie nie zullen komunikują ich swoim rządóm. Z uwagi na doniosłość tych narad dyskretnie milczenie rządów o ich przebiegu jest najzupełniej wytłumaczone.

Dzisiejszy „Times“ pisząc o naradach Caillaux z Churchillem podnosi bezinteresowność Anglii, która określając wysokość pretensji do sojuszników, łącznie z sumą należną jej z tytułu odszkodowań niemieckich, nie przekroczyła ram swoich zobowiązań w stosunku do Stanów Zjednoczonych, którym też przelana zostanie cała suma. Już w swoim czasie Anglija proponowała całkowite skreślenie długów wojennych, wzamian za co skreślone miały być długi wojenne Anglii, zaciągnięte w Stanach Zjednoczonych. Kiedy na propozycje te jednakże Stany Zjednoczone nie zgodziły się, wówczas Anglija zmodyfikowała swoje żądania jak powyżej, ale nie zaniechała samej myśli o skreśleniu długów wojennych. „Times“ przypomina, że obecnie Anglija nie upomina się o nic więcej od swoich dłużników, ponad sumę jej własnych zobowiązań wobec Ameryki. W kalkulacji

tej biorąc pod uwagę sumę odszkodowań niemieckich, Anglija rzeka się miljarða f. szt., tj. połowy należnej jej sumy, co odpowiada jej zobowiązaniom wobec Stanów Zjednoczonych.

POGŁOSKI O KONFERENCJI CAILLAUX—CHURCHILL.

Londyn. (AW.) Fakt, że dotąd o ostatnich rokowaniach między Caillaux a Churchillem nie ogłoszono jest powodem do notowania różnych pogłosek. Jedynie Caillaux rzuca od czasu do czasu parę słów, z których jednakże nie można dużo wywnioskować. Przeważną część prasy angielskiej sądzi, że największa trudność leży w tem, iż Anglija wzięła na siebie zbyt wielkie ciężary finansowe, podczas gdy może przy wzajemnych rokowaniach byłaby osiągnęła lepsze warunki. Doniesienia dzienników o propozycjach poczynionych przez Caillaux są bardzo rozbieżne i tak „Daily Ekspres“ pisze, że Caillaux ofiarował 6 milionów funtów za Francję i 6 milj. w obligacjach Davesa, podczas gdy Churchill zażądał najpierw 15 a potem 14 milionów funtów. Liczba 14 pojawia się zresztą i w innych dziennikach, ale z tym dodatkiem, że owe 14 milionów mają być zapłacone w całości przez Francję. Wogóle panuje mniemanie, że konferencje odbyte podczas obecnego pobytu Caillaux w Londynie nie doprowadzą do żadnego rezultatu. „Daily Telegraph“ zwraca uwagę na stosunek regulacji długów między Angliją a jej dłużnikami z jednej, jakoteż Angliją a Stanami Zjednoczonymi z drugiej strony i przypomina kiedyś wygłoszoną zasadę rządu angielskiego, według której dłużnicy Anglii nie powinni otrzymać lepszych warunków, niż Anglija otrzymała w Waszyngtonie. Wspomniany dziennik sądzi dalej, że byłoby wskazane, aby Francja postarała się najprzód o uregulowanie długów z Ameryką, co wpłynęłoby na rezultat angielskich rokowań.

Major angielski — złodziejem.

„Jeżeli byś był mężczyzną w tym wypadku, jak byleś mężczyzną podczas wielkiej wojny, nie miałbym kłopotu w tej sprawie. Ale byleś teherem, rzucając podejrzenia na inne osoby“.

Temi słowy sędzia londyński, Lawrie, zakończył swe oskarżenie, poczem wydał wyrok dwuletniego więzienia na majora Roberta Kerr'a, obwinionego o kradzież 2 szylingów i 3 pensów, czyli około 3 złotych polskich z puszek telefonicznej w hotelu.

Proces odbył się w ubiegły czwartek. Przy badaniu okazało się, że Robert Kerr — był oficerem podczas wojny i bił się na Gallipoli i we Francji. Zdobyl najwysze odznaczenia wojskowe. Cytowany był kilkakrotnie w raportach bojowych, a w r. 1918 otrzymał order złotej podwiązki z rekomendacją marszałka Douglasa Haiga. Był rannym trzykrotnie. Po wojnie pracował w handlu. Aż wreszcie w tym roku,

mieszkając w hotelu, przytłapany został w sprytny sposób na kradzieży. Spostrzeżone mianowicie, że z publicznej puszeki telefonicznej w przedsiönku hotelu giną od 2 tygodni drobne pieniądze. Podejrzenie padło na służbę hotelową. Urządzono więc zasadzkę. Pewnego ranka wrzucono do puszeki 7 szylingów w monetach pensowych zakarbowanych. Major Kerr wszedł jak zwykle do kabiny telefonicznej i telefonował przez 12 minut. Kiedy opuszczał kabinę, został zatrzymany przez policjanta. Zrewidowano puszkę i znaleziono w niej tylko 3 szylingi i 6 pensów znaczonych. Wobec tego zrewidowano majora i znaleziono przy nim resztę w znaczonych monetach. Aresztowano go, a teraz osadzone na 2 lata więzienia.

Tak się skończyła piękna karjera życiowa oficera angielskiego.

Siedziba Winc. Kadłubka grozi ruiną.

Prastara świątynia, klasztor pocysterski w Jędrzejowie, woj. kieleckiego, sięgając XII wieku, zbudowana pierwotnie w stylu romańskim, następnie po częstych pożarach przebudowana, uległa podczas wojny światowej bombardowaniu i pożarowi, od których najwięcej ucierpiały wieże. Wieże te grożą obecnie zawaleniem. Według orzeczenia komisji obserwatorskiej należy je natychmiast ratować, gdyż spóźniona pomoc i remont może pociągnąć za sobą wprost nieobliczalne szkody.

Świątynia ta dorgą być winna każdemu z nas, gdyż tu przebywał błog. Wincenty Kadłubek, tu pisał pierwszą kronikę, która stała się podwaliną historii naszych dziejów ojczystych; w tej świątyni spoczywają szczątki tego Wielkiego Meża i Patrona Polski. Powinniśmy zatem przyłożyć rękę do ratowania tej, tak drogiej dla nas pamiątki religijnej i narodowej. Pomoc powinna przyjść od społeczeństwa. Ofiary można nadsyłać pod adresem komitetu odbudowy klasztoru w Jędrzejowie.

Nowa rasa psów modnych.

W ostatnich kilku latach psem „modnym“, który prawie zupełnie wyparł psy innych gatunków, jest, jak wiadomo, t. zw. „wilk“, tj. owczarski pies niemiecki. Można atoli, nie darząc się swym i względamy zbyt długo tych samotnych wybitności, znalazła już następcę dla „wilka“.

Z Anglii bowiem, która dyktuje światu modę w „psach“ epurawach, nadchodzi wiadomość, że najmłodszym psem już od jesieni br. będzie pies z rasy „slugui“.

Psy tej rasy, zwane „ohamami pustyni“, pochodzą z Arabii i hodowane są tam od wieków. A ponieważ

są dość rzadkie, przeto szerszokowemu budulcicy cenią je bardzo.

Charity te, obecnie już rozmnożone w Anglii, odznaczają się pięknem, jedwabistym uwłosieniem, silną budową ciała i zgrabnymi nogami. Barwa ich sierści bywa rozmaita. Najczęściej jednak spotyka się „slugui“ z sierścią barwy złotawej, czasami jednak brunatnej, a nawet białej.

Na plac-koncertach i małowilnikach egipskich wszystkie odłowione psy przypominają wielce naszą „slugui“. Tak więc, po tytuł wielkich staną się znów one ulubienicami ludzi, ale daleko poza granicami Egiptu.

ROKOWANIA POLSKO-LITEWSKIE.

Warszawa. (PAT.) 25 bm. Dnia 31 sierpnia mają się rozpocząć w Kopenhadze bezpośrednie pertraktacje między delegacją polską i litewską. Rokowania obejmą kwestje z zakresu stosunków gospodarczych między Polską i Litwą, w szczególności zaś z Kłajpedą. Przewodniczącym delegacji polskiej będzie minister Leon Wasilewski.

AMERYKA CHCE ROCZNYCH SPŁAT OD FRANCJI.

Paryż. (PAT.) „Matin“ domosi z Londynu, że Hughton poinformował prywatnie Caillaux, że komisja amerykańska dla konsolidacji długów 3 i pół proc. całego długu Francji wobec Stanów Zj.

SCEPTYCZNE GŁOSY O POROZUMIENIU ANGIELSKO-FRANCUSKIEM.

Paryż. (PAT.) 26 bm. Komentując spotkanie Caillaux z Churchillem dzienniki wyrażają przekonanie, że dojscie do definitywnego porozumienia francusko-angielskiego w chwili obecnej jest mało prawdopodobne. Pertraktacje bieżące nie stanowią nic więcej, jak pożyteczny początek. Nieporozumienie — zdaniem dzienników — polega na tem, że Anglija w chwili obecnej nie jest zdecydowana akceptować częściowej spłaty długów francuskich z kwot pochodzących z opłat dokonywanych według planu Davesa i wyrażają zdziwienie z tego powodu, gdyż Anglija właśnie nalegała na Francję na uznanie wymienionego powyżej planu Davesa.

Paryż. (PAT.) 26 bm. „Journal“ ocenia sytuację, jako wysoce paradoksalną z tego względu, że Francja — zdaniem dziennika — zmuszona jest wzbudzać zaufanie Anglii w skuteczność planu Davesa, którego autorami w dużej mierze byli sami Anglicy. „Ekscelesior“ twierdzi, że nieufność Anglii nie stanowi dobrej wróżby co do sumienności wykonania przez Rzeszę planu Davesa. Dziennik stwierdza, że opóźnienie definitywnego porozumienia angielsko-francuskiego o sześć miesięcy, a nawet o rok będzie mniej dla sprawy szkodliwe, aniżeli obciążenie już dzisiaj Francji zobowiązaniami, którychby ona nie mogła wytrzymać. Inne dzienniki omawiając sprawę porozumienia angielsko-francuskiego dochodzą do wniosku, że jest ono koniecznością wobec zobowiązań obu państw względem Stanów Zjednoczonych Ameryki.

BUDOWA STATKU RYBACKIEGO W GDYNI.

Warszawa. (PAT.) 28 bm. W związku z notatką umieszczoną w czasopiśmie „Rzeczpospolita“ z dnia 8 sierpnia br. pt. „Budowa Polskiego statku rybackiego w Gdańsku“ Ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych podaje do wiadomości, iż przystępując do budowy statku dozorczego dla Morskiego urzędu rybackiego. Ministerstwo rolnictwa i dóbr państwowych zmuszone było oddać budowę firmie gdańskiej zarówno ze względów technicznych, jak i finansowych.

Na polskim wybrzeżu nie posiadamy dotychczas żadnej stoczni zdolnej do budowy statków nadających się do służby dozorczej. W istniejącej stoczni wojskowej w Pucku buduje się dotychczas jedynie łodzie odkryte. Tak zwana stocznia w Gdyni działająca na terenie czasowo jej odstąpionym przez Zarząd portu nie posiada odpowiednich urządzeń technicznych i fachowego kierownictwa ani personelu i nie dawała ministerstwu gwarancji należytego wykonania obstarunków.

Wobec tych okoliczności stocznia w Gdyni została wyłączone z postępowania ofertowego, które poprzedziło oddanie budowy na warunkach jak najbardziej korzystnych dla skarb państwa. Dowodem, że rezerwa Ministerstwa rolnictwa i dóbr państwowych w stosunku do tak zwanej stoczni w Gdyni była słuszną, jest fakt, że jedynie czasowo odstąpiony jej teren został wymówiony jako przeznaczony na główne molo i obecnie jej zasypywany piaskiem, pod którym zginęły niektóre nieusunięte na czas urządzenia stoczni.

KOMUNISCI W PARYŻU DEMONSTRUJĄ PRZECIWO POLSCE.

Paryż. (PAT.) 25 bm. Wolff. Komunistyczna „L'Humanite“ donosi, że zapowiedziana demonstracja przed ambasadą polską w Paryżu celem zaprotestowania i przeciwko straceniu komunistów w Polsce odbędzie się mimo zakazu policji.

GROZBY ANGIELSKIE.

Londyn. (PAT.) 25 bm. „Daily Mail“ donosi z Hong-Kongu, że konferencja publiczna, która tam się odbyła, wystosowała depezę do Baldwina, w której domaga się angielskiego ultimatum, pod adresem Kantonu.

Depeza żąda dalej przywrócenia Kantonu do roli portu traktatowego, wydalenia Rosjan z Kantonu i z Kwantung, rozwiązania i rozbrojenia korpusu kadetów, wyszkolonego przez Rosję i za przestania bojkotu i propagandy antyangielskiej. Dalej depeza domaga się, by ultimatum zagroziło blokadą Kantonu i okolicy przez Wielką Brytanię.

ZACIEKLE WALKI W MAROKKU.

Paryż. (AW.) Według wiadomości nadchodzących z Marokka rozpoczęła się ponownie zacięta walka pod Alhucymasem. Podczas gdy Riffowie ostrzeliwali wybrzeże, hiszpańska flota trzymała powstańców na wybrzeżu pod ogniem. Hiszpańskie aeroplany obrzucały kilkakrotnie stolicę Abd el Krima bombami.

BĘDZIE TYLKO POALE SION.

Wiedeń. (AW.) Dzisiejszy dzień poświęcony był naradom poszczególnych komisji specjalnych. Plenarne zebranie odbędzie się dzisiaj o w pół do 9 wieczór i potrwa prawdopodobnie do późnej nocy. Będzie ono jak się zdaje największym z dotychczasowych zebrani, albowiem spodziewają się na niem udzielenia absolutorjum dotychczasowemu rządowi sjonistycznej organizacji, co równa się votum zaufania. Rokowania celem osiągnięcia kompromisu między większością a opozycją trwają dalej, wylaniają się jednak wielkie trudności do przewyciężenia. Rozmaite grupy wydziału budżetowego starają się zapobiedz uszczuplaniu sum przeznaczonych dla różnych akcji odbudowy Palestyny. Zdaje się jednak, że będzie to konieczne, gdyż pierwszy budżet w wysokości 700.000 funtów.

O POŁOŻENIE NAUCZYCIELI SZKÓŁ ŚREDNICH.

Białogród. (PAT.) 25 bm. Z okazji rozpoczęcia się dzisiaj VIII. międzynarodowego kongresu nauczycieli szkół średnich, dziennik „Nowosti“ witając serdecznie przybyłych na kongres nauczycieli zagranicznych podkreśla, że konsekwencje wojny i przewrót komunistyczny zmusiły rządy wszystkich państw do polepszenia losu pracowników fizycznych, podczas gdy stan nauczycielski zmuszony jest znosić z abnegacją i godnością położenie materialne godne pożałowania. Jedną z ważniejszych uchwał, odbywającego się obecnie kongresu będzie wskazanie środków, mających na celu uzdrowienie tej sytuacji.

Sensacyjny dokument.

Od jednego z przybyłych niedawno reemigrantów otrzymujemy poniższy, wysoce interesujący dokument, zawierający nieznane dotychczas dane, które świadczą o ogromie klęski, zadanej przez nasze wojska armji bolszewickiej w sierpniu 1920 roku.

R. S. F. S. R.

Naczelnik Sztabu Połudn.-Zachod. Frontu Nr. 17.
m. Charków.

26 sierpnia 1920 r.

RAPORT.

Do dowódcy Połudn.-Zachod. Frontu
(ściśle tajne).

Pierwsze poważne starcia naszej armji z polskimi wojskami wykazały w zupełności słabe wykształcenie nie tylko oddziałów, ale również samego dowództwa w prowadzeniu operacji na wielką skalę. Począwszy od 15 sierpnia z raportów otrzymanych z armji widzę brak odpowiedniej łączności między nimi, wskutek czego zachwiana została planowość warszawskiej operacji, mająca polegać na jednoczesnych atakach naszych armji. Nie poruszając na razie sprawy dochodzenia winy tych dowódców armji, którzy nie spełnili kategoriycznych wskazań bojowego rozkazu z dnia 9 sierpnia z N. 742, uważam za swój obowiązek podać do wiadomości, że straty poniesione przez armje w koniach i materiałach z wyjątkiem 12 i 1-ej armji przewyższyły wszelkie oczekiwania (następuje szczegółowy wykaz strat poniesionych w każdej dywizji, zabitych, rannych, zaginionych bez wieści), razem od 1 sierpnia na polsko-ukraińskim froncie straty wynoszą 238.140 ludzi, 212 dział, 712 kulomiotów i 11.940 koni, co stanowi 40 proc. siły zbrojnej południowo-zachodniego frontu. Jest to jedna z głównych przyczyn, która zmusiła mnie do wstrzymania ofensywy na polsko-ukraińskim froncie.

Chociaż chwilowo położenie na ukraińskim froncie można uważać za zabezpieczone, jednakże z otrzymanych przezemnie wiadomości od dowodzącego 12 armją wynika, że w najbliższym czasie należy spodziewać się ofensywy większych sił Wrangla, a 13 armja nie jest w stanie okazać należytego oporu wskutek tego, iż rezerwy przeznaczone dla tej armji zostały częściowo przerzucone na polsko-ukraiński front, a częściowo zajęte są likwidowaniem band powstańczych w Konstantynowskim i Połtawskim powiecie.

Jedyną rezerwą dla tej armji mogą służyć ostatnie, pozostałe w rozporządzeniu południowo-zachodniego frontu, 6 batalionów piechoty o sile 7000 bagnatów, jednakże na tę rezerwę liczyć nie podobna wskutek tego, że centralne wojenne składy w Charkowie i Połtawie zagrożone są przez powstańców.

Poważne klęski na polskim froncie spowodowały nie tylko groźne straty, ale zapoczątkowały również rozkład armji. Według otrzymanych przezemnie raportów w dywizjach wszystkich bez wyjątku armji rozpoczęły się mityngi i wysyłanie delegatów do sztabów z żądaniem zakończenia „wojny“ (cudziłów orygin.) i jednocześnie rozpoczęła się niebawem co do rozmiarów dezercja, w sumie dezercerowało z szeregów około 12 proc. Co się tyczy powołanych przez mobilizację z Jekaterynowosławskiej, Charkowskiej i Kijowskiej gubernji, to z nich zdezercerowało 50 procent, a z mobilizacji z gub. Połtawskiej rozbiegli się w ilości 90 proc. Bez wątpienia, że dezercerzy uciekający z frontu, z orężem w ręku powiększyli bandy powstańców i wywarli wpływ na ruch wywołany przez mobilizację.

Przytoczone dane wykluczają wszelką możliwość prowadzenia w obecnej chwili wszelkich ofensywnych operacji i imperatywnie wymagają zawieszenia broni na dłuższy okres czasu, albo nawet zawarcia pokoju z Polską za wszelką cenę, w przeciwnym razie przewidują nie tylko zupełny pogrom armji, ale nawet upadek samego Rządu.

Niezbędny nam jest 4—6 miesięczny odpoczynek (pieredyszka), w ciągu którego będziemy mieli rozwiązane ręce na krymskim froncie, przetrzuciwszy tam poważne siły i raz na zawsze zlikwidujemy armję Wrangla. A jeżeli warunki będą sprzyjające, to jednocześnie może się nam uda „skończyć“ z armją Petlury. W ten sposób w początku kwietnia przyszłego roku pozostanie nam jedynie front polski z dogodną bazą na południu.

Do tego czasu uważam za możliwe doprowadzić konieczność armji do 900 tys. ludzi, z których z powodzeniem możemy rzucić na Polskę do 600 tys., przygotowawszy z wczesną skoncentrowanie sił w rejonie prawego brzegu Dniepru dla uderzenia w kierunku Lwów—Warszawa. Wybrany przezemnie kierunek ma tę dogodność, że w razie powodzenia, przyścinimy polską armję do granic Niemiec, o przychylności których chyba nie możemy wątpić. Jednocześnie proszę o rozważenie przedłożonych przezemnie wniosków przez Radę i powiadomienie mnie o rezultacie decyzji telegraficznie wobec krytycznego krótkiego terminu i konieczności powzięcia odpowiednich decyzji na południowo-zachodnim froncie.

Oryginał podpisał: Nacz. Pol.-Zach. fr. Pietin.

Za zgodność: Adjutant Sołowiejkin.

Zgodne z oryginałem: (podpis nieczyt.).

Przed procesem Muraszki.

Warszawa. (PAT.) 26 bm. W dniu 28 września br. odbędzie się w Nowogrodzku rozprawa sądowa przeciwko Józefowi Muraszce oskarżonemu o zabójstwo Bagińskiego i Wieczorkiewicza. Rozprawa ma potrwać trzy do czterech dni. Rozprawie przewodniczyć będzie prezes sądu nowogrodzkiego Bochwiec.

Na rozprawę powyższą pan minister sprawiedli-

wości wydelegował prokuratora przy sądzie okręgowym w Warszawie Rudnickiego. Obrony Muraszki podjęli się z wyboru adwokaci warszawscy Marjan Niedzielski i Szurlej. Jako powód cywilny w imieniu Bagińskiej i Wieczorkiewiczowej o zapłacenie 10 tysięcy złotych za szkody materialne i straty moralne występuje adwokat Teofil Duracz.

Więzień bolszewicki — ks. Ussas dogorywa

Zachorował na skorbut.

Dowiadujemy się, że ks. Ussas, skazany przez sąd bolszewicki na 6 lat więzienia, dogorywa w kazamatkach Petersburga na skorbut. Straszna ta choroba jest nieuleczalna i pożera w oczach organizm zamęzzonego skazańca.

Przyczyną tej choroby jest nieludzkie ograniczenie ruchu więźnia i złośliwe odżywianie zepsutym i jał-

wym pokarmem konserwowym.

Wiadomość o dogorywaniu ks. Ussasa została już naszym władzom zakomunikowana.

Przypuszczać należy, że ks. Ussas może tym razem zostanie choć na w pół żywy do Polski przepuszczony. Jak wiadomo, wymianie jego stanęła na przeszkodzie śmierć Bagińskiego i Wieczorkiewicza.

Marsz. Rataj o sytuacji finansowej.

Warszawa. (AW.) Marszałek sejmu p. Rataj przyjął wczoraj przedstawicieli prasy i zapytany co myśli o obecnej sytuacji finansowej i gospodarczej oświadczył, że właśnie rozmawiał na ten temat z premierem Grabskim i prezesem B. P. Karpińskim.

Sytuacja jest trudną, ale nie daje powodów do alarmu. Niema zupełnie powodu do paniki. Rząd nie przypatruje się biernie wypadkom, lecz poczynił starania, które wydadzą pomyślne wyniki i pozwolą sytuację opanować zupełnie. Trzeba tylko spokoju i zimnej krwi u społeczeństwa.

Groźny bandyta sowiecki przed sądem.

Mordował przy blasku pochodni. — Oskarżony o 165 morderstw i gwałtów. — Wraz z 15 towarzyszami skazany na karę śmierci. — Majątek jego skonfiskowano.

Z Kijowa donosi nasz korespondent:

W ręce władz bolszewickich wpadł herszt bezczelnej bandy, groźny „ataman“ — Berdiekij. Był on niegdyś burmistrzem Konotopu, później komendantem miasta, w końcu komisarzem bolszewickim, a wszystko w zależności od przejściowych władz, jakie okupowały podczas wojny Ukrainę. Wreszcie sprzykrzył sobie żywot „dygnitarza“ i zorganizował własną watahę i poszedł „na zbój“.

Banda jego posiadała doskonałe wojskowe wykształcenie i uzbrojenie. To też korzystał on często z tych zalet i odwiedzał sztaby dywizji sowieckich, stacjonujących w okolicy, rozbijając zawsze bezkarnie kasy wojskowe i mordując wyższych sowieckich dygnitarzy. Jak sam później zeznawał na sądzie, uprzednio każdego z nich angażował do siebie do bandy — dopiero gdy otrzymał odpowiedź odmowną — własnoręcznie rozstrzeliwał opornych, gdy zaś steroryzowany taki dowódca godził się na wszystko, by tylko życie uratować, Berdiekij podpisywał wyrok na śmierć przez powieszenie, jako dowód kary za tchórzostwo.

Berdiekij używał ostatnio płonących głów i pochodni smolnych podczas napadów rabunko-

wych na śpiących w głuchych miasteczkach lub wioskach mieszkańców. System tych napadów wślwił się bardzo na całą Ukrainę, tak, że banda Berdiekiego nosiła popularne przezwanie „bandy fakelszczyków“ (z pochodniami). Smolne główki niejednokrotnie służyły za narzędzia egzekucyjne sadystycznych zachcianek i popędów „atamana“ — znudzonego. Największe cierpienia wymyślał kobietom i dzieciom.

Przy takiej egzekucji, nawpół przytomnego sadybę naskoczyła przejeżdżająca kompanja czerwono-armiejeów. Ujęty „ataman“ stanął przed sądem okręgowym w Konotopie oskarżony o 165 morderstw i gwałtów. — Proces ten obfitował w cały szereg rozmaitych niesamowitych scen, gdy Berdiekij usiłował wchodzić z oskarżonego bandyty w rolę byłego komendanta miasta lub komisarza.

Berdiekij skazany został na rozstrzelanie wraz ze swoimi towarzyszami w liczbie 15.

Majątek jego, jaki zdobył zdobyć na bandytyzmie został skonfiskowany. Wyrok „atamana“ nie uznal za prawomocny i złożył prośbę do najwyższego sądu o kasację.

Opinia amerykańska o żołnierzu niemieckim.

Londyn. (Tel. wł.) Z Nowego Jorku donoszą, że przed kilku dniami ukazało się na półkach księgarskich nowe wydanie słynnej encyklopedji amerykańskiej „Des Standard Dictionary“, w którym czytamy dosłownie w określeniu słowa Hunnowie, co następuje:

„Hunnowie — członkowie barbarzyńskiej azjatyckiej rasy, która uczyniła najazd na Europę w IV wie-

ku po Chrystusie, niszcząc kulturę i cywilizację europejską. W znaczeniu nowoczesnym są to żołnierze niemieccy, zwani „des boches“, bandyci lub rewolucjonisci“.

Ambasador niemiecki w Waszyngtonie, p. Maltrahn interwenjował u rządu waszyngtońskiego przeciwko rozpowszechnianiu nowego wydania tej encyklopedji. Krokiem swym zrobił jej znakomitą reklamę.

KRONIKA.

SIERPIEŃ

27

Czwartek

Dzisiaj 27 Józefa Kalasant
jutro 28 Augustyna Herim

Wschód słońca o g. 4 m.
55. Zachód o g. 19 m. 10.
Długość dnia g. 15 m. 42.
Przybyło godz. 2 m. 58.
Wschód księżycy o g. 8 m.
43. r. Zach. o g. 19 m. 31 w.

REPERTUAR TEATRU MIEJSKIEGO.

Piątek: „Uciekla mi przepióreczka...“

Sobota: „Złote kajdany“.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Czwartek: „Pat i Patachon“.

Piątek: „Pat i Parachon“.

REPERTUARY KIN KRAKOWSKICH:

NOWOŚCI: Turniej najlepszych światowych komików w potrójnym programie z 14 aktów komedji i farsy! 1) Harold Lloyd „Jeszcze wyżej“, komedja w 7 aktach. 2) Maks Linder „Bądź moja żoną“, komedja w 5 aktach. 3) Jones Kones, burleska w 2 aktach.

PROMIEN: „Karawana“, dramat.

REDUTA: Niezwykła mowa, najwspanialszy film sensacyjny i awanturyczny „Aparzka w jedwabkach“. Wspia-

niały program w 8 dużych aktach. W roli głównej: bożyszcze mężczyzn całego świata, genialna, prześlizgnięta Amerykanka Priscilla Dean.

UCIECHA: „Szakale New Yorka“, dramat sensacyjny w 7 aktach. „Boy Nr. 13“, sensacyjna komedja w 5-ciu aktach.

WANDA: Z powoda robót adaptacyjnych Kinoteatr zamknięty.

WARSZAWA: „Wściekle lwy“, zakończenie filmu „Bohater Dżungli“.

Zmarli.

Z Szewczyków Wiktorja Salonkowa, żona majstra krakiewskiego, zmarła 25 sierpnia w 49 roku życia. Pogrzeb dzisiaj 27 bm. o godz. 2 i pół popoł. z kaplicy cmentarnej. **Jadwiga Stecówna**, zmarła 25 sierpnia w 24 roku życia. Pogrzeb dzisiaj 27 sierpnia o godz. 4 popoł. z kaplicy cmentarnej.

ZAMIEJSCOWI:

Antoni Grodke, em. radca dworu b. namiestnictwa galicyjskiego zmarł onegdaj w Brzuchowicach, przeżywszy lat 70.

Dyżury aptek.

Czwartek 27 sierpnia:

Apteka pod Koroną, Rynek 22. — Apteka pod Gwiazdą, Florjańska 15. — Apteka pod Opatrznością, Karłowicza 23. — Apteka, Warszawska 39. — Apteka pod Aniołem, Dietłowska 76.

Przyjechali do Krakowa.

w dniu 26 sierpnia:

Grand Hotel: Janina Rago — Warszawa; Kpt. Mironów Kalinka — Warszawa; Leon Schwarzwald — Lwów; Marjan Symowatka — Częstochowa; Włodzim. Wesołowski — Lwów; Edmund Kijok — Warszawa; Seweryn Sapota — Łódź; Wacław Michałski — Wilno; Józef Garz — Lwów; Oskar Löbl — Wiedeń; Konrad Wyleżyński — Lwów; Wiktor Koelichen — Skorosze; Kuno Schmierer

— Lwów; Zuzanna Łozińska — Warszawa; Józef Czyżewski — Poznań; Aleks. Stromberg — Katowice; Włodzimierz Siemputowski — Zawodzie; Walla Margot — Katowice; Marja Mrozikówna — Krosno.

Hotel Sasił: Irena Kaczmarska — Łódź; Teofil Szankowski — Wierzbno; Wład. Szye — Kowel; Jan Szrada — Warszawa; Stanisław Załęski — Przewodny; Konst. Wietrzyński — Limanowa; Ks. Wład. Nowakowski — Wiesz Góry; Stanisław Skapski — Toruń; Zygmunt Szafranowski — Katowice; Antoni Cichon — Sosnowiec; Adolf Thau — Wiedeń; Karol Frey — Ostrawa; Józef Jokiel — Kielce.

DOM BEZ WODY — I PORZĄDKI W BUDOWNICTWIE MIEJSKIEM W KRAKOWIE.

Tydzień już minął, jak mieszkańcy dużego domu przy ul. Powiśle 1. 12 w Krakowie pozbawieni są wody, a mieszkańcy 3-go piętra od roku już wody u siebie nie widzą, mimo istnienia wodociągu w mieście.

Stwierdzono ze strony fachowej, że w tymże domu pękła w podziemiach rura wodociągowa, zamknięto tedy dopływ wody a teraz odbywa się szukanie pękniętej rury. Znaleźć jej jednak nie można, bo szuka nie odbywa się na chybił trafił, a nie na podstawie planów, według których dom ten przed 18 laty budowano.

Podobno w magistracie powiedziano, że plany te zaginęły. Jeżeli to jest prawdą, to porządki w krakowskim budownictwie miejskim muszą być nadzwyczajne.

Zdaje się atoli, że zachodzi tu coś innego. Mówią, i to ma być prawdą, że budowniczy żyd, który swego czasu dom ten dla żyda budował, zupełnie w czasie budowy zmienił plany zatwierdzone przez magistrat, mimo to jednak budownictwo miejskie po wybudowaniu domu żadnych kroków przeciw owemu żydowskiemu architektowi nie uczyniło, skutek zaś tej budowy jest taki, że dziś wodociągowej instalacji w domu wspomnianym naprawić nie można, a mieszkańcy nie mają wody, mimo, że za wodę płać podatki.

Zarząd wodociągu miejskiego nakłada nadto na mieszkańców tego domu olbrzymie kary za nadmiar(!) wody, upływającej bez ich wiedzy, z rur wodociągowych, w czym oni żadnej winy nie ponoszą. Oto mała próbka gospodarki magistratu krakowskiego. Będziemy się starać więcej takich próbek podać.

Verax.

RZADKI JUBILEUSZ W KSIĘGARSTWIE. Przed wieczoraj, dn. 25 bm. księgarnia Zygmunta Jelenia w Tarnowie obchodziła nader uroczyste stułecie swego istnienia.

Założona w roku 1825 przez zasłużonego księgarza lwowskiego, Milikowskiego, księgarnia przeszła kilka faz swego rozwoju, przez kilka rąk przeszła, wreszcie w roku 1900 dostała się do rąk p. Zygmunta Jelenia. I od tego to czasu właściwie datuje się najszczęśliwszy okres rozwoju wydawnictwa. Ruchliwość, czelność, wysoki poziom — oto kilka rysów, cechujących wydawniczą działalność księgarń. Przytem zaznaczyć należy, że księgarnia stoi zdecydowanie na gruncie narodowym i katolickim i pod tym względem jest bardzo stanowcza i konsekwentna.

Onegdajszą uroczystość sympatycznym echem odbiła się w Tarnowie. W specjalnie zamówionej z tej okazji mszy św. w kościele XX. Filipinów wzięły udział liczne sfery tarnowskie miłośników książki, chór Tow. muzycznego, etc., które składały jubilatowi po nabożeństwie serdeczne życzenia pomyślnego rozwoju. Nadmienić przytem należy, że razem ze stułeciem związany był jubileusz 45-letniej, zasłużonej pracy zawodowej obecnego właściciela, oraz uroczystość srebrnych godów, pp. Zygmuntownstwa Jeleniów.

Zasłużonej księgarni składamy serdeczne gratulacje, życząc pomyślnego rozwoju dla dobra książki i kultury polskiej. (ar).

WYŻSZE STUDIUM HANDLOWE W KRAKOWIE. Wpisy na oba Wydziały Wyższego Studium Handlowego, to jest na Wydział ogóln-handlowy i Wydział Towaroznawstwa (Instytut Towaroznawczy) rozpoczną się dnia 1 września 1925 roku i odbywać się będą codziennie od godziny 12—1 w gmachu przy ul. Kapucyńskiej 2 sala Nr. 37, III p. tak długo, aż ilość wolnych miejsc zostanie wypełniona. Słuchacze, którzy przed wakacjami zostali wpisani warunkowo, zgłoszą się bezzwłocznie we wyz. wymiśnionym terminie w Dyrekcji Wyższego Studium Handlowego.

Warunki przyjęcia są następujące: Na drugi rok Wydziału ogóln-handlowego mogą być przyjęci absolwenci dotychczasowych Kursów abiturjentów. Na pierwszy rok Wydziału ogóln-handlowego przyjęci być mogą abiturjenci szkół średnich ogólnokształcących oraz absolwenci liceów handlowych lub szkół równorzędnych z klauzulą dobrych postępów przynajmniej z połowy przedmiotów zawodowych. Na drugi rok Wydziału Towaroznawstwa mogą być przyjęci ci studenci, którzy spędzili 4 lata na Uniwersytecie, Politechnice lub Studium Rolniczym, podczas których studiowali chemię względnie nauki przyrodnicze. Na pierwszy rok Wydziału Towaroznawstwa przyjęci mogą być studenci, którzy posiadają 1 rok studjów akademickich. Tak absolwenci Wydziału ogóln-handlowego, jak i absolwenci Wydziału Towaroznawstwa, którzy wykażą postępy co najmniej dostateczne ze wszystkich przedmiotów, obowiązujących na dotyczącym Wydziale, otrzymają świadectwo o ukończeniu Wyższego Studium Handlowego. Absolwenci Wydziału Towaroznawstwa otrzymają w powyższym świadectwie ponadto adnotację o prawie nauczania w średnich szkołach handlowych towaroznawstwa i geografii gospodarczej na podstawie re-

Kradzież poczty w Rawie Ruskiej.

Siedemnastoletni Slepokura wytręcał ojca swego w dowożeniu poczty w Rawie Ruskiej do dworca, gdzie wręczano pocztę do wozu ambuansowego, znajdującego się przy pociągach, zdążających w kierunku Lublina i Warszawy i do Lwowa. Onegdaj odebrał woźny pocztowy między innymi posyłkami także worek pieniędzy z urzędu pocztowego w Rawie, by go oddać poczcie ruchomej, złączającej ku Lwowowi. W worku tym prócz innych wartościowych przedmiotów znajdowała się posyłka pieniężna pocztowej Kasy w Rawie Ruskiej do głównej kasy pocztowej we Lwowie.

Slepokura chcąc wejść w posiadanie pieniędzy, obmyślił dowcipnie kradzież. Slepokura zadowolony się woreczkiem, zawierającym 1000 zł. w monecie srebrnej, a przyszedł w posiadanie tegoż w ten sposób, że pod pozorem przedrzymania się w pokoju, przeznaczonym na przechowywanie odebranych z przesy-

go, a oddać się mających posyłek do drugiego ambuansu, wsunął się i skorzystawszy ze samotności, rozciął plombę worka pieniężnego, wyjął ów woreczek ze srebrnymi pieniędzmi, napowrót wór związał i po nadejściu pociągu razem z innymi posyłkami oddał służbie poczty ruchomej. Z odebraną od tejże poczty, przeznaczoną dla Rawy Ruskiej powrócił z konwojemtem do urzędu, oddał wszystkie nadeszłe przesyłki i udał się na dobrze zasłużony wypoczynek do domu rodzicielskiego.

Tymczasem urzędnicy poczty ruchomej odkryli brak woreczka z 1000 zł. i telegraficznie zawiadomili urząd nadawczy o swem spostrzeżeniu.

Zarządzona rewizja w szopie, w której młody Slepokura resztę nocy spędził, wpadła na skradziony woreczek, a dowcipny pocztylion powędrował do więzienia.

Najnowszy wybryk mody.

Minęły już te dawne, dobre czasy, gdy z Paryża wychodziły przepisy mody kobiecej, cały świat obowiązuje. Obecnie bowiem Ameryka, zagarnawszy niezliczone bogactwa do swych kieszeń, dyktuje wszystkim swą wolę nawet w zakresie mody kobiecych.

Między innymi, strojniste amerykańskie, odznaczające się nietyle gustem ile ekscentrycznością pomysłów, wpadły na koncept skrócenia... pończoch. W sprawie tej donoszą z N. Jorku, że tamtejsze eleganci, powodowane względami higieny(?) i oszczęd-

ności(?), postanowiły nosić pończochy — ma się rozumieć jedwabne — tylko poniżej kolana sięgające, a obcisnięte staroświecką podwiązką.

Koniec końców, przynajmniej w tym wypadku okazały niewiasty amerykańskie pewną dozę logiki. Odstonowały swe szyje, ramiona, gors i plecy, przystąpiły do odstąpienia kolan, które nie są przecież najbrzydszym szczegółem postaci kobiecej.

Ciekawa rzecz, co w dalszym ciągu odstąpią kobiety, bo już niewiele im do odstąpienia zostało.

W łóżku zabici przez piorun.

Wiadomo, że położenie się na ziemi przedstawia dla człowieka, znajdującego się w polu, najwięcej szans zabezpieczenia się przed uderzeniem pioruna podczas burzy. Ze jednak położenie się do łóżka, nie sprawia takiego samego efektu, wynika z następującego zdarzenia, o którym donoszą z Pragi:

We wsi czeskiej Virana położył się spać pewien wieśniak do łóża, w którym zajęła miejsce także jego

żona razem z pięcioletnią córeczką. Około północy mższalała nad wsią burza i piorun uderzył w domowego wieśniaka tak nieszczęśliwie, iż zabił go w łóżku, a żonę tak poparzył, że w kilka godzin później zmarła.

Dziecko jednak, śpiące między ojcem a matką, w niewytłomaczony sposób ocalało, nie odniosłszy żadnej rany i nie zostawszy nawet ogłuszonem.

gulaminu egzaminowanego Instytutu Towaroznawczego, zatwierdzonego w myśl reskryptu ministerstwa wyznań i oświecenia publicznego z dnia 9-go kwietnia 1925 Nr. 6184-III. Inauguracja i rozpoczęcie wykładów we czwartek 1 października br.

POMOC LECZNICZA DLA URZĘDNIKÓW PRYWATNYCH. Zakład Pensyjny we Lwowie udziela urzędnikom prywatnym znacznych ulg w cenach mieszkania i utrzymania w pierwszorzędnym pensjonacie „Grażyna“ w Truskawcu. Podania wnosić należy do Zakładu, ul. Piekarska 1a.

APEL DO MIŁOSNIKÓW SPORTU KOLARSKIEGO. Krakowski Klub Cyklistów i Motorzystów nie mając funduszy na odstępną za mieszkanie, prosi tą drogą właścicieli mieszkań o wynajęcie skromnego pokoiku bez mebli. Zgłoszenia przyjmie sekretarz Wierzejski, Rynek A-B.

KRAKÓW BEZ ELEKTRYKI. Dzisiaj w godzinach południowych wskutek nieszczęśliwego wypadku w elektrowni miejskiej wstrzymany został prąd elektryczny w całym mieście. Nieczynne były tramwaje przez blisko dwie godziny.

BRAK NABYWCÓW DOLARÓW. Wczoraj na czarnej giełdzie w Krakowie dolar chwiał się między 5 zł 60, a 5 zł 50. „Gorących“ nabywców nie było i transakcje szły ociężale.

COGNACOWE TOWARZYSTWO A KARCZEMNE AWANTURY. Wczoraj wieczorem restauracja Starego Teatru stała się widownią karczemnych wybryków kilku ludzi, wypychających się arogancko w t. zw. „złote sfery“ naszego miasta. Autorami karczemnych wybryków byli p. Przybylski, dyrektor banku komercyjnego w Krakowie i p. Myczkowski, wspólnik firmy Z. Dzikowski, zastępstwo firmy cognacu „Martell“. Panowie ci, mając widocznie dość „Martellów“ w głowie, zaczęli gasić w wielkiej sali restauracyjnej światło, pogrążając wszystkich klientów restauracji w ciemnościach. Zarząd restauracji wobec powyższego faktu był bezradny, nie mając nigdy do czynienia z towarzystwem o tak karczemnych manjerach i dopiero interwencja kilku poważnych panów z sąsiedniego stołu usmierzyła wybryki rozruchanych martelowców i dobrze sytuowanych finansistów.

Na drugi raz radzimy zarządowi Starego Teatru obu takich klientów: wziąć za kłomierz i oddać policji, gdzie w komisariacie zgłosić już światło przed oczyma obu pijanych.

ŚMIERĆ 102-LETNIEGO STARUSZKA. Wczoraj odbył się w Krakowie pogrzeb z izraelskiego domu starców, niejakiego Tellermana, który przeżył 102 lat. Tellerman do ostatniej chwili cieszył się czystym zdrowiem i jasnym umysłem.

TWARDY SEN. Władysław Bober, zam. przy ulicy Grzegorzeckiej 151 zgłosił, iż w nocy z 24 na 25 bm. nieznanymi sprawcami, korzystając z twardego snu domowników, włamali się przez okno do jego mieszkania i skradli z niezamkniętej szafy garderobę, wartości 300 zł.

ZGUBIONA PERŁA. Krystyna Wiernik, zam. przy ul. Powiśle 10 zgłosiła, iż dnia 25 bm. w południe zgubiła na plantach naprzeciw Uniw. Jag. brożkę złotą z dużą perłą i djamenkami wartości 200 zł.

ZE STODOLY. Józef Malost, zam. w Brzostkwin pow. Kraków doniósł, iż w nocy z 24 na 25 bm. nieznani sprawcy włamawszy się do jego zamkniętej stodoły po uprzednim urwananiu skobla, skradli na jego szkodę 1 rowem owy marki „Cursor“ i 1 ubranie koloru szarego, łącznej wartości 250 zł.

UCIECZKA GŁUCHONIEMEGO. Julja Pałka, zam. w Woli Filipowskiej zgłosiła, iż od dnia 18 bm. nie powrócił do domu brat jej Wiktor Niechwij, lat 22, głuchoniemy. Rysopis: lat 22, wzrost średni, twarz pociągła, włosy ciemno-blond, ubrany w wojskową bluzę, ciemne spodnie i kapelusz popielaty, trzewiki czarne, sznurowane.

PSIA PLAGA. Przed kilku tygodniami mieszkańcy ulicy Bonerowskiej zwracali się za naszym pośrednictwem do magistratu o uwolnienie ich od psiej plagi, zakłócającej dniem i nocą spokój tej ulicy. Żydowska firma Del-Ka, mająca składy obuwia przy ul. Bonerowskiej 1. 1, nie chce opłacać stróża nocnego, któryby jej tych składów pilnował, trzyma na dziedzińcu domu uwiązane go psa, który po całych dniach i nocach wyje w sposób niemożliwy. Oddział VIII magistratu powinien bezzwłocznie plagę tę usunąć, która w żadnym cywilizowanym środowisku miejskim nie byłaby tolerowana ani chwili! Wycie psuniemożliwia mieszkańcom ulicy wszelką pracę umysłową we dnie a spoczynek w nocy.

P. OSTROWSKI PROPAGATOREM... FASZYZMU. Otrzymałmy dziś ciekawy komunikat podpisanym przez kino „Promień“, będące własnością TSL. Oto zarząd kina w komunikacie prosi, by „z polecenia(!) JW. Pana Komisarza Rzządu(!) dr. W. Ostrowskiego“, głosić, że „w środę i czwartek będzie dodatkowo w kinie wyświetlany „Marsz faszystów włoskich pod wodzą Mussoliniego na Rzym w 1922“. Wiadomo, że p. Ostrowski jest wiceprezesem Zarz. Gł. T. S. L. i że zapewne z tego tytułu polecił rozesłać prasie komunikat kina T. S. L., a nie z racji swego komisarstwa. Wyobrażamy sobie minę p. Ostrowskiego, gdy się dowiedział, że mimowoli został propagatorem faszystwu, dzięki zbytnej służności zarządu kina T. S. L.

ZGUBA WIERZCHOSŁAWICKA. Dnia 16 bm. po ukończonych uroczystościach Reymontowskich w Wierchosławicach znalazł tam. Postemnek P. P. 1 płaszcz gumowy koloru jasno ocalałego, impregnowany. 1 kapelusz męski koloru ciemno popielatego ze wstążką tego samego koloru i takżek obuwie na kraju krysę, nadto jeden płaszcz męski gumowy koloru żółtoniowego imitacja szewiutu, — które to ruchomości mogą właściciele odebrać po uprzednim zgłoszeniu się na P. P. W. Wierchosławicach.

STRASZNY WYPADEK W ELKTROWNI KRAK. Dnia 26 bm. przed południem zmarł skradkiem porażenia prądem Karol Tichy lat 29, elektromonten rodem i zamieszkały w Wiedniu II Ernst zatrudniony czasowo w tut. Elektrowni miejskiej. Na miejscu wypadku interwenjowały organa bezpieczeństwa.

PRZERWA W LINII TELEFONICZNEJ. Wczoraj z niewiadomych przyczyn nastąpiła długotrwała przerwa w połączeniu telefonicznym Kraków—Zakopane.

NIEBEZPIECZNY PTASZEK. Organa Pol. E. U. S. aresztowały pod zarzutem oszustwa i kradzieży niejakiego Jana Szmoła, lat 23, rodem i przynal. rze-ko-mo do Winnik pow. Lwów i odstawiły go do are-
sztów sądowych. — Szmeł grasował na tun. terenie
pod nazwiskiem Adam Szychacz i Adam Hojduś i ma
poza sobą powyższe włamania mieszkaniowe.

**PYTAŃIE POD ADRESEM DYREKCJI POCZT
W KRAKOWIE.** Liczni Czytelnicy „Gonia Krakow-
skiego“ w Szczawnicy uskarżają się na to, że otrzy-
mują nasze pismo następnego dnia po wydaniu po-
łudniu, podczas gdy inne pisma krakowskie do-
chodzą rano. Zapytujemy p. Prezydenta tutejszej Dy-
rekcji, dlaczego tak dziwnie się składa?

CO LUDZIE GUBIĄ? W E. U. S. pod „Telegrafem“
przy ul. Kanoniczej 24 w Krakowie znajdują się na-
stępujące rzeczy pochodzące z kradzieży na szkodę
nieznanego właściciela: 1 obrus, 1 zamiatka męska, 1
ubranie popielate męskie, 3 m. materji wełnianej, pół-
tora m. materji na potrzebę, dwa i pół m. materji
atłasowej, 1 czapka barankowa, 1 fiolet, 1 torebka dam-
ska skórzana, 1 papierośnica skórzana, 2 portfele, 1
kasetka żelazna, 1 papierośnica srebrna, 2 sznurki ko-
rali, 1 złoty zegarek męski, 2 złote damskie zegarki,
1 kruszyk złoty, złoty kruszyk zasługi niemiecki, 5 obra-
czek złotych, 2 pierścionki damskie, 2 łańcuszki dam-
skie, 1 sznur perł, 4 sztuki złotych monet zagranicz-
nych, 1 złota moneta francuska, 1 zegarek męski, 2
zegarek damski srebrny, 1 bransoletka łańcuszkowa i
wiele innych drobniejszych rzeczy złotych i srebrnych
oraz większa ilość wyszyczeń z obfitego Mkp. i bonów
różnych miast niemieckich, banknoty rosyjskie i mo-
nety miedziane i niklowe różnych państw. Między bi-
letami zdawkowymi znajdują się także wydane przez
miasta Szubin i Wągrowiec.

AWANTURY Z PIJAKIEM. Dnia 25 bm. około g.
22 post. Dziuba Mateusz ze stanu III Komisarjatu pa-
trolując ulicę Warszawską, napotkał trzech osobni-
ków awanturujących się w ul. Duchackiej, przytem
w sposób gwałtowny zaczęli przechodzić. Post.
Dziuba wezwał owych osobników jak się później oka-
zało, byli to saper V p. s. Zych Alojzy funkce. Okr. W.
Sąd. w Krakowie i Zych Mieczysław, do spokoju, na
co jeden z nich, a to Saper Zych odezwał się do po-
ster. Dziuby: „Polakowie nie masz prawa do wojsko-
wych“ i nadal poczęli się awanturować.

Wezwani w końcu przez post. Dziubę do wylegity-
mowania się, temu również odmówili, wówczas post.
Dziuba usiłował ich doprowadzić do Komisarjatu.
W czasie gdy wymieniony posterunkowy przystąpił
do sapera Zycha celem doprowadzenia go, tenże rzu-
cił płaszcz gumowy na głowę post. Dziuby celem ude-
rzenia w ten sposób doprowadzenia, przytem po-
częli go bić łaskami po ciele. Ponieważ równocześnie
z saperem Zychem Alojzycm nacierał na posterunko-
wego Dziubę Zych Mieczysław, przeto post. Dziuba
celem odparcia niebezpiecznego zamachu zagrażające
go jego życiu wy dobył szablę, którą ciął dwukrotnie
sapera Zycha, raniąc go w głowę i rękę, zaś Zycha
Mieczysława ciął w rękę. Saper Zycha Alojzego od-
wiozło Pogotowie Ratunkowe do szpitala wojskowego,
zaś Zych Mieczysław zbiegł.

ODEZWA DO UCZNIÓW ZIEMI KRAKOWSKIEJ.

Koledzy Uczniowie z Ziemi krakowskiej wraca-
my się do was z nowiną, iż z nowym rokiem szkol-
nym 1925-6 realizujemy wydawnictwo nowego cza-
sopisma uczniowskiego pod nazwą:

„NA SZKOLNEJ ŁAWIE“.

Pismo to będzie piśmie piśmizem tego rodzaju o pra-
cy zakreślonej na większą skalę.

Pismo to będzie drogowym podręcznikiem, wskazującym
jaką należy czytać literaturę, jak odrabiać lekcje.

Ilustrowany tygodnik „Na Szkolnej Ławie“ winien
się znaleźć w ręku każdego ucznia, zaś każdy wy-
chowawca winien zaprowadzić prenumeratę w swej
klasie.

Redakcja będzie prowadzona wyłącznie przez uc-
niów.

Prenumerata niniejszego pisma wynosi: na cały rok
szkolny 1925—26 20 złp., do końca roku bież. 8 złp.,
miesięcznie 2 złp. numer pojedynczy 50 groszy.

Każdy kto chce otrzymać piśmizę numer okazo-
wy, winien nadesłać prenumeratę najpóźniej do koń-
ca sierpnia 1925 r. pod adresem:

„Nowa reklama“ — dla „Na Szkolnej Ławie“ —
Warszawa, Białostka 4.

Poza tem ogłasza się konkurs na następujący ar-
tykuł: „Znaczenie monza dla Polski, a interesowanie
się nim przez naszą młodzież szkolną“.

Wyróżnione będą trzy prace:

1) nagroda — 300 zł., 2) 200 zł., 3) 100 zł.

Nasze śmiało zamierzamy Wy Koledzy z Krakow-
skiego winniście jak najgoręcej poprzeć, zapisując
się na prenumeratorów.

Uczniowski Głono Wydawn. „Na Szkolnej Ławie“.

OGÓLNY ZJAZD OFICERÓW REZERWY Z CAŁEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W LWOWIE.

odbędzie się 6 i 7 września, br. w czasie trwania
„Targów Wschodnich“.

Program Zjazdu obejmuje między innymi uroczy-
stość poświęcenia płyty „Nieznanego Żołnierza“ —
zwiedzenie „Targów Wschodnich“, Panorama Rado-
wickiej, przedstawienie walk o Lwów w roku 1918—
1919 na historycznym wzgórzu „Wysoki Zamek“, —
wspólne obrady — bankiet itp.

Równocześnie obradować będzie Walny Zjazd De-
legatów Centralnego Zarządu Związku Oficerów Re-
zerwy Rzeczypospolitej nad sprawami, co do których
zapasz mają doniosłe uchwały, dotyczące się całego
Związku Oficerów Rezerwy Rzeczypospolitej Polskiej.

Olbrzymi tunel.

Wszystko, co charakteryzujemy za pomocą przy-
miotników: olbrzymi, kolosalny, największy itp., po-
chodzi oczywiście z Ameryki, a więc i tunel, o któ-
rym mowa, znajduje się na terytorjum Stanów Zje-
dnoczonych.

Tunel ten przekopano w Kaliforniji dla połączenia
ze sobą jeziora Florence z jeziorem Mounticon, leżą-
cem na wysokości 2100 metrów. Wykonanie tunelu,
mierzącego 4,5 metra średnicy, a 20 kilometrów dłu-
gości, przedstawiało zadanie bardzo trudne, ponieważ
trzeba było przekopywać pasmo górskie, złożone pra-

wie wyłącznie ze skał granitowych.

Nad wykonaniem tego przedsięwzięcia pracowano
dzień i noc w trzech zmianach 2500 robotników prze-
ciągnąć lat pięciu, koszt zaś jego wyniósł 17 miljo-
nów dolarów.

Rzeczony tunel, służący do sprowadzenia siły wo-
dnej, jest własnością kalifornijskiego Towarzystwa
hydro-elektrycznego p. firmą „Edison i Ska“, które
też posiada rekordowej długości przewody elektrycz-
ne.

Komitet Zjazdu uzyskał dla Oficerów Rezerwy u-
czestników Zjazdu 66 procent opustu ceny biletu w
drodze powrotnej oraz przygotował kwatery po ce-
nach niższych i pewną ilość kwater bezpłatnych.
Przybliżone koszty utrzymania przez przeciąg dwóch
dni wyniosł 25 złotych od osoby, wliczając w tę kwotę
należności za kwatery oraz udział w bankiecie.

Zjazd ten ma charakter narodo-państwowy, kra-
joznawczy i koleżeńcki i został zwołany na życzenie
Kolegów ze wszystkich Ziemi Polski wyrażonym na
Zjeździe Delegatów Związku Oficerów Rezerwy w
Warszawie i Poznaniu.

Celem ogólnego Zjazdu Oficerów Rezerwy Rze-
czypospolitej Polskiej jest obok doniosłej sprawy skon-
solidowania Związku i ułatwienia najszerszym Kółom
Oficerów Rezerwy poznania naszych Kresów Polskich
wschodnio-południowych.

Każdy krok w tych stronach natrafia na niezbitę
dowody wielowiekowej kultury polskiej, którą ogni-
skuje w sobie „semper fidelis“ miasto Lwów.

Historja Lwowa, tem nieprzerwanym łańcuch wysi-
łków i heroicznych czynów, świadczy wymownie o nie-
złomnej woli Kresów należących do Rzeczypospolitej
Polskiej.

Każdy oficer Rezerwy odczuł winien ten nakaz
moralny, wzięcia udziału w Zjeździe. Apell Związku
Oficerów ze Lwowa do Kolegów z całej Polski znaleźć
winien silny oddźwięk; jak największa liczba Ofice-
rów Rezerwy powinna jawnie się na Zjeździe i zamani-
festować swe solidarne stanowisko wobec idei Związ-
ku.

Pisemne zgłoszenia uczestnictwa w Zjeździe przy-
jmuje do 3 września br. Zarząd Oficerów Rezerwy we
Lwowie, ul. Kopernika 1. 20.

Uczestnicy Zjazdu występują w ubraniu cywilnem.

PIERWSZY WALNY ZJAZD ZRZESZONEGO ZIEMIAŃSTWA POLSKIEGO.

W dniach 10, 11 i 12 września br. odbędzie się
w Warszawie pierwszy walny zjazd zrzeszonego zie-
miaństwa polskiego, zwołany z inicjatywy Rady Na-
czelnej Organizacji Ziemiańskich. Program Zjazdu
jest następujący:

Dnia 10 września o godz. 9-ej rano — Msza św.
w kościele św. Krzyża. Godz. 10.30 — uroczyste
otwarcie Zjazdu w sali Filharmonji przez Prezesa R.
N. O. Z. Kazimierza ks. Lubomirskiego, poczem wy-
bór Marszałka Zjazdu, wicemarszałków i sekretarzy.
Na przedpołudniowym zebraniu pleuarnem wygłoszą
referaty: p. Stanisław Godlewski — na temat pro-
jektu ustawy o wykonaniu reformy rolnej, p. Mieczys-
ław Jałowicki — o konieczności ściślejszej organizacji
ziemiaństwa i roli R. N. O. Z.

Popołudniowe zebranie plenarne poświęcone zosta-
nie wysłuchaniu referatów p. Gustawa Świdły „Zada-
nia ziemiaństwa w życiu społecznym“, Prezesa Au-
gusta Popławskiego „Zagadnienia kredytowe i podat-
kowe ziemiaństwa“, p. dyrektora Zygmunta Chrzę-
nowskiego „Rola i znaczenie ziemiaństwa w życiu
gospodarczym Polski“ i Prezesa Aleksandra Meyszto-
wicza „Postulaty polityczne ziemiaństwa polskiego“.
Wieczorem o godz. 22-ej odbędzie się raut ziemiań-
ski w salach resursy kupieckiej.

Dnia 11 września, jako drugiego dnia Zjazdu, od-
będzie się zebrania sekcji: a) reform rolnej — w sali
resursy kupieckiej, b) organizacyjno-społecznej — w
sali Tow. Kredytowego Ziemiańskiego, c) ekonomicz-
nej — w sali Centr. T-wa Rolniczego, d) politycz-
nej — w sali resursy obywatelskiej. — Godz. 19-ta
tegoż dnia: sala Filharmonji — odczyt p. inż. Stan.
Umińskiego „Reforma rolna i jej skutki ekonomicz-
ne“. — Godz. 20-ta: obrady komisji redakcyjnej w sa-
li Związku Ziemiań, Kopernika 30.

Dnia 12 września, dzień trzeci Zjazdu: godz. 9.30
wzniesienie posiedzenia plenarnego w sali Filharmo-
niji z następującym porządkiem dziennym: 1) umoty-
wowanie wniosków sekcji i głosowanie nad nimi, 2)
wybór deputacji do reprezentacji Izby Ustawodaw-
czych i Władz Państwowych. — Godz. 17-ta: spra-
wowanie Prezydium Zjazdu z wynikiem deputacji,
wnioski Prezydium Zjazdu i zamknięcie Zjazdu.

Uczestnicy Zjazdu korzystają ze zniżki 66 proc. na
biletach kolejowych wszystkich klas przy powrotnej
drodze, dopłacając jedynie w pociągach pociągach
normalny dodatek za pościel. Odpowiednie zaświadcze-
nia wydawać będzie Sekretariat Zjazdu (gmach
Centr. T-wa Roln., Kopernika 30 w Warszawie).

Kącik dla gospođyń.

Przewożenie konfitur.

Słoje z konfiturami z cienkiego szkła, a bardzo cięż-
kie, trudne są do przewożenia. Upakowane wraz z ub-
raniem lub bielizną, są wprawdzie lepiej zabezpiec-
zone od rozbicia, niż gdy się je przewozi z naczy-
niem i domowymi statkami, jednak w razie katastro-

fy rozbicia ubranie się niszczy, a bielizna, szczególnie-
po wiśniach, męsiącami całami doprać się nie można.
Doskonalemi do przewożenia słoje są kosze takie, ja-
kich się nie używa do przewożenia piwa. Taki kosz,
niezbyt duży, może pomieścić od 20 do 30 słoje trzy-
funtowych, zależnie od ilości otworów. Słoje można
wstawiać bez żadnego opakowania, najwyżej owinać
je papierem gazetowym, nie są w taki sposób nara-
żone na żadne uderzenia. Kosze takie nie są kosztow-
ne, każda koszykarnia, o ile nie ma gotowych, wy-
kona je szybko i niedrogo. Mają jednak one tę wadę,
że mogą służyć tylko przy przewożeniu na krótkich
przebiegach, np. przykład: z letnisk, z majątków i
willi podmiejskich, gdyż kosze te, nie mające przykry-
cia, nie nadają się do przewożenia koleją. Do dalsze-
go transportu należy się zdecydować zrobić u stolar-
za specjalną skrzynię z desek, podzieloną przegród-
kami na tyle części, ile słoików wstawić doń mamy
zamiar. Najlepiej robić skrzynki mieduze, na dwa-
ście słoików, maprzykład, (trzy rzędy po cztery słoiki-
ki), gdyż skrzynia drewniana, i słoiki są bardzo cięż-
kie, a zbyt ciężkie pakunki, mimo ostrzegawczych
nadszyców, zawsze są narażone na niebezpieczeństwo
rzucania ich przez służbę kolejową; od pęknięcia przy
silnym wstrząśnięciu żadne opakowanie nie ochroni.
Zawsze najlepiej jest używać słoików jednakowego
kształtu i rozmiaru, co przy przewożeniu szczególniej-
nie wygodnym; skrzynię zamawia się według miary
jednego słoika, otwory czyli przedziałki mogą być
kwadratowe, rogi między słoikiem a ściankami szczel-
nie się zabezpiecza drewnianą watą, aby słoik się zu-
pełnie nie poruszał.

Przy związywaniu słoików, przeznaczonych do prze-
wożenia, należy obwiązać je dobrym pergaminem lub
też pęcherzem, rozmieszczonym naprzemiennie; w obu ra-
zach należy dać warstwę starego, czystego, miękkie-
go płótna, i to przy użyciu pęchera — pod spód,
przy użyciu pergaminu — na wierzch. Szpagat uży-
wać cienkiego, prawdziwego lnianego lub konopnego,
a nie papierowego sznurka, który rozmaka, pęka i kon-
fitury się rozlewają. Takim szpagatem owijają się kil-
ka razy szybkę słoika, kładąc ten ostatni coraz to w
inną stronę, aby możliwie szczelnie go zawiazać. Po
zawiazaniu należy na wierzch nakleić kartkę białego
papieru z napisem. Napis powinien zawierać nazwę
owocu, rodzaj konserwy (konfitury, marmelada, gala-
reta i t. p.) i datę smażenia; ta ostatnia potrzebna jest
dlatego, aby konfitury, które pozostały z lat poprze-
dnych, wstępnie używać. Kartka powinna być na za-
wiązaniu, a nie na boku słoika, gdyż najlepiej za-
wiązany słoik może przecieć, a przy obmywaniu go
zmyje się napis. Napis na wierzchu ma jeszcze tę za-
letę, że przy przechowywaniu w skrzyniach po otwo-
żeniu takiej skrzyni nie trzeba wyjmować każdego
słoika dla obejrzenia, co się w nim znajduje. Skrzy-
nie takie są, oczywiście, dosyć drogie dzisiaj, kiedy
rzemieślnik cení każdy ruch ręki na wagę złota; ro-
bi się jednak na lat kilka albo kilkanaście. Oplaci się
nam już po latach parę, jeśli obliczymy racjonalnie
straty, jakie ponosimy przy zwykłych przewozach.
Skrzynie te mogą przytem znaleźć doskonałe zasto-
sowanie, jako miejsce przechowania konfitur przez-
zimę. Kilka takich skrzyń, ustawionych jedna na
drugą, doskonale zastępnie szafę do przechowywania
konserw. Skrzynia z opróżnionymi słoikami idzie na
sam spód, dolną stawia się na wierzch i tak dalej, aż
się wiośną wszystkie zużyte; słoiki nie giną i nie zaj-
mują nigdzie miejsca niepotrzebnie. Wiośną się je-
myje, osusza, wstawia na stare miejsca i wraz ze
skrzyniami zabiera znowu w całości na wieś.

RZECZY ZABAWNE.

OBIECNIKA.

W pewnym mieście, świeżo obrany prezydent tak
był uszczęśliwiony wyborem, że wszystkich gratulan-
tów przyjmował z dziecinną wprost radością i w fer-
worze obietnic gotów był przyrzec wszystko.

Między innymi gratulantami, wybrali się „lapidu-
chy“ od Wolnego i Onufrego Fiuta. Po złożeniu gra-
tulacji przedstawili oni swoje obecne ciężkie poło-
żenie, skarżąc się na dziwną zdrowotność i małą
frekwencję „gości“, i prosili prezydenta o wzięcie
ich w opiekę.

Rozczulony prezydent rzekł:

— Ależ naturalnie panowie, macie wszelkie pra-
wo do poparcia, już ja w najbliższym czasie wysta-
ram się o pracę dla was.

PRAKTYCZNY CHŁOPEK.

Malarka (brzydlika panna) zabierając się do malowa-
nia krajobrazu: (Myszę, że to wam nie będzie szkodziło,
gospodarzu, gdy w waszym grochu będę malowała?)

Chłop (właściciel pola): Bynajmniej! I tak miałem
tam postawić stracha na wróble.

WIADOMOSCI SPORTOWE

TENNIS.

TENNISOWE MISTRZOSTWO POLSKI.

W środę, dnia 26 bm. rozpoczynają się na placach warszawskiego lawn-tennis Klubu w parku Sobieńskiego doroczne rozgrywki o mistrzostwo Polski.

Wznową w nich tym razem udział wszyscy najlepsi gracze z całego kraju, przeto konkurencja zapowiada się niezwykle interesująco. Najwięcej szans bodaj posiadają: Łódzianin Stolarow, Warszawianin Krużewski i Poznańczyk (zeszłoroczny mistrz) Förster. Zresztą niespodzianki są nie wyłączone, a dużo do powiedzenia będą też mieli tacy tenisiści, jak: Steinert, Loth Jan, Drewnowski, Marszewski, Szwede i inni. W konkursie pań zacięta walka toczyć się będzie między Krakowianką Dubieńską a Łódzianką W. Rychterówną.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO KORPUSU OFICERSKIEGO NA ROK 1925.

Dnia 21, 22 i 23 bm. na kortach tenisowych sekcji tenisowej W. K. S. Legja, odbył się konkurs tenisowy o „mistrzostwo korpusu oficerskiego na rok 1925”, którego wyniki podaliśmy w poprzednim numerze.

Ze względu na doskonałą organizację turnieju, która spoczywała w doświadczonych rękach gen. Zagórskiego, jako kierownika, oraz pp. Wasilewskiego, sędziego głównego i W. Lublinerę, jako jego zastępcy, oraz ze względu na udział 30 najlepszych tenisistów wojskowych z całej Polski, turniej wypadł nader interesująco.

W grze pojedynczej nagrodę pierwszą w postaci pięknego pucharu przechodniego po raz wtóry zdobył por. Przybylski z Poznania, bijąc w finale kpt. Gaydę z W. K. S. Legji, w stosunku 6:1, 6:4, 6:4. Kpt. Gayda otrzymał III nagrodę.

Dwie trzecie nagrody przypadły w udziale znanemu sportowcowi Polonji kpt. Lothowi St., oraz por. A. Olchowiczowi z W. K. S. Legji.

W grze podwójnej „mistrzostwo korpusu oficerskiego na rok 1925” (nagrody: dwie piękne papierosnice srebrne z szafirkami, ofiarowane przez firmę J. Wapiński) zdobyli reprezentanci sztabu D. O. K. Nr. I, kpt. St. Loth i por. A. Olchowicz, po nader zaciętej i emocjonującej walce finałowej z por. Przybylskim i kpt. Meisnerem z W. K. S. Poznań, którzy też otrzymali nagrodę drugą w postaci żetonów srebrnych.

Po ukończeniu konkursu odbył się „match” towarzyski między graczami W. K. S. Poznań a W. K. S. Legja, z którego wyszli zwycięsko reprezentanci Legji: mjr. Chramiec i por. Olchowicz.

Nagrody wręczył zwycięzcom naczelny kierownik turnieju, znany miłośnik sportu tenisowego, generał Zagórski, szef dep. IV min. spraw wojsk., który wyraził zadowolenie z widocznych postępów, jakie gracze wojskowi od roku zeszłego zrobili.

PLYWACTWO.

Zakończenie zawodów pływackich o mistrzostwo Polski i W. P.

Trzeci dzień zawodów pływackich, rozegrany wczoraj w porcie praskim przyniósł następujące wyniki: finał 100 m. st. dow. o mistrzostwo Armji: po dwu przedbiegach wygrywa Kumociewicz 1:18.2, 2) Bętkowski, 3) Nowakowski; 400 m. o mistrz. Armji: 1) Kumociewicz 6:55.5 (rekord polski), 2) Smolka, 3) Nowakowski; 1000 m. o mistrzostwo Armji: 1) Junkowski 19:27.8 (rekord polski), 2) Hajek, 3) Dondajewski, 4) Ferens; skoki o mistrzostwo Armji: 1) Chojnicki, 2) Mazurek, 3) Junkowski.

Zawody uczniowskich obozów letnich w Rytrze

dnia 16 sierpnia 1922.

Dnia 16 sierpnia br. odbyło się uroczyste zakończenie kampu wyszkolenia wojskowego i zawody obozów uczniowskich w Rytrze. Zebranych przedstawicieli władz wojskowych i szkolnych oraz rodziców i gości powitał imieniem młodzieży wychowawca obozu i delegat Kwartonurjuam okr. szkół krakowskiego, p. prof. Bolek temi słowy: „Witając czcigodnych naszych Gości, przedewszystkiem wdzięczni jesteśmy, że zaszczycając nas w obozach swoją obecnością, znajdującie uznanie dla naszego pogotowia i pracy w służbie Ojczyzny. Pracowaliśmy pilnie i z ochotą, nawet wśród bardzo niepomyślnych tego roku warunków. Dumni jesteśmy z Waszych pochwał; kochając nas, jednajcie nam coraz to nowych towarzyszy i popierajcie nas, by nasza chęć służenia Ojczyźnie i bronięcia Jej, znalazła pomyślnie warunki pracy”.

I niezwykłe było co pochwalić, było widać rzetelną pracę pp. oficerów, instruktorów i wychowawców i było się czemu przypatrzeć. Świadczą o tym wyniki zawodów uczniowskich, które odbyły się w tym dniu w Rytrze, na ile czarującego krajobrazu Besskidów, z ryccerkim zamczkiem na wzgórzu, a którym pozazdrościć mogą jakiegokolwiek popisy.

Wyniki zawodów:

I. Pięciobój: 1 miejsce Wanat Leon 1 obóz — 11 pkt. na 5 możliw. 2 miejsce Krupa Tadeusz, 2 obóz 22

pkt. na 5 możliw. 3 miejsce Tefichen Henryk — 23 pkt.

Pięciobój składał się ze strzelania do celu na 100 m. z postawy leżącej, kłęczącej i stojącej, z marszu na 5 km., z rzutu granatem do celu, ze skoku wzwyż i bieg na 200 m.

III. Zawody jednostkowe:

a) Skok w dal: 1) Wanat Leon 1 obóz — 6.20 m. 2) Jaiworski Marjan 6 obóz — 6.01 m. 3) Godka Tadeusz 6 obóz — 5.95 m.

b) Skok o tyczce: 1) Plebańczyk Marjan — 1 obóz — 281 cm. 2) Mienzwa Bolesław — 1 obóz — 276 cm. 3) Wiśniewski Tadeusz — 1 obóz — 266 cm.

c) Rzut dyskiem: 1) Brońka Władysław — 3 obóz — 30.89 m. 2) Wanat Leon — 1 obóz — 27.57 m. 3) Kamrat Rudolf — 8 obóz — 27.07 m.

d) Rzut oszczepem: 1) Wiśniewski Tadeusz — 1 obóz — 41.75 m. 2) Elkant Bolesław — 4 obóz — 37.91 m. 3) Baniaczki Władysław — 2 obóz — 34.05 m.

III. Międzygrupowy turniej koszykówki między drużynami obozów w Rytrze i Stryżawie — z wynikiem 6:2 na korzyść drużyny obozów w Rytrze.

Uroczystość zakończyła się o godzinie 7-ej popołudniem ogłoszeniem wyników, rozdaniem nagród i defiladą zawodników przed przedstawicielami Władz i Gośćmi. Przygrywała orkiestra 16 p. p. z Tarnowa.

J. Maj.

Polakowski; 1000 m. o mistrzostwo Armji: 1) Junkowski 19:27.8 (rekord polski), 2) Hajek, 3) Dondajewski, 4) Ferens; skoki o mistrzostwo Armji: 1) Chojnicki, 2) Mazurek, 3) Junkowski.

Poza tem odbyły się próby pobicia rekordów polskich, wszystkie ułane: 50 m. st. dow. dla pań: Nowakówna (AZS. Kraków) 48.4; 100 m. st. klas. — Kajzerówna (Giszowiec — G. Śląsk) 1:48.1 — rekord polski, st. dow. również pobity. 400 m. st. klas. dla pań: Kajzerówna (Gisz.) 8:22.0 — rekord st. dow. pobity. 500 m. st. dow. dla pań: Trantowa (Pol.) 11:19.4.

W klasyfikacji okręgowej w zawodach o mistrzostwo Polski zwyciężyła Warszawa (277 pkt.) przed Krakowem (195 pkt.). Puchar M. S. Wojsk. zdobył Z. K. S. Jurtenka (Kraków).

AZS. bije Makabi w piłce wodnej w stos. 5:1 (4:0).

Na zakończenie wielkich zawodów pływackich o mistrzostwo Polski rozegrano wczoraj mecz piłki wodnej o mistrzostwo stolicy pomiędzy AZS. i Makabi. Gra, w której obie drużyny wykazały jeszcze surowy materiał zakończyła się zwycięstwem AZS. w stosunku 5:1.

Najlepszymi graczami w basenie byli Semadeni i Sylwestrowicz z AZS.

KOLARSTWO.

Szczegóły mistrzostw kolarskich świata.

Dokładne wyniki międzynarodowych zawodów kolarskich w Amsterdanie, w dniu pierwszym były następujące: przedbiegi dla amatorów rozpoczęły się klasą mistrza Belgji, Debruyne'a, którego pokonał

Polak, Podgórski. Zwycięstwo to było sensacją dnia. Szczegóły: bieg na dystansie 1 km.: Podgórski, o długość Debruyne. Bieg IV: Habberfeldt, Szymczyk (Polska). Bieg IX: Łazarski (Polska), Steffes (pewnie). I bieg pocieszenia: Hansen, Debruyne pół długości, Abegglen. III bieg pocieszenia: Szymczyk (Polska), Graue, Pryer ost. 200 metr. 14 sek.

Jak widać stąd, Polacy, mimo ostatecznego wyeliminowania ich z finałów, byli znacznie lepsi od wielu innych.

o : o

ROZMAITOSCI.

Tylko do 200 zł. nagrodę przyjąć może sportowiec.

Polski Związek Zw. sportowców stojąc na straży czystości sportu amatorskiego wydał przepisy, określające, jakie nagrody może amator sportowiec otrzymać za swoje wyniki.

Dopuszczalne są nagrody do wysokości 200 zł., w formie medali, żetonu i pamiątków sportowych.

Kluby mogą u władz państwowych czynić starania tylko o nagrody wędrownne. Nagród nie wolno ani klubom, ani zawodnikom sprzedawać, pod rygorem dyskwalifikacji.

Zarządzenia te mają na celu uniemożliwienie uprawiania sportu w celach zarobkowych, a pod pokrywką amatorską.

Redaktor naczelny i wydawca:

ALEXANDER BŁĄZEJOWSKI

Naczelny redaktor przyjmuje w łódzkiej kawiarni od c. 11-12 i od g. 17-18.

JAN PIETRZYCKI.

Na weneckiej plaży.

Lido w sierpniu.

Na weneckiej plaży gwarno i rojno. O żółtą ławicę piasku bije morze zielonych i błękitnych turkusów. Jest, jak jedwab, gnący się w technieniu wiatru, niekiedy wzdęte, o plamach pływów, podobnych florenckim bronzom. Gdzieś w oddali kołyszą się łodzie o czerwono-rdzawych żaglach, zapadające czasem w świetlisty lazur morza.

Lido jest opromienione poezją Wenecji. Wprawdzie na plaży targ międzynarodowy (Anglicy, Niemcy, Węgrzy, Czesi, nierzadko Polacy) — lecz dość otworzyć okno hotelowe, dość spojrzeć w niezbyt daleką przestrzeń, by ujrzeć królową Adriatyki, wynurzającą się z lazurów fal złotymi i różowymi marmurami pałaców, iglicami brzośkwiniowych wież kościelnych.

„Przyjeżdżam co roku na Lido” — mówi niedawno Sienkiewicz — „gdź stąd każdej chwili mogę być na placu św. Marka”.

Patrząc z wybrzeża Lido na Wenecję, porównaj ją ktoś (i trafnie!) z pomarańczą, pływającą po zielonej wodzie. Widok tego miasta pozwala zapomnieć o szablonie hotelowym na Lido, o krzyżującej międzynarodowej gawiedzi z plaży, o jazzbandzie z aleji Santa Maria Elisabeta, mającej więcej podobieństwa z paryskim bulwarem Olichy, niżli z rodzimą Italją.

Co jedynie w aleji tej jest zawsze pięknego, to

ogrody, otaczające wille i hotele. Te masy kwitnących różowo i biało drzew oleandrowych i kamelii, te rozłożyste magnolie, laury i palmy o rudych, włochatych pniach, te palczaste kaktusy o kwiatach krwawych.

Lido jest przepelnione. W hotelach i pensjonatach o pomieszczenie trudno. To samo w Wenecji. W porze przybywających pociągów widzi się istne pielgrzymki z kuframi podróżnymi od hotelu do hotelu.

Do przepelnienia Włoch w tym roku przyczynił się niemało rzymski rok jubileuszowy. Nie tylko w centrach ruchu turystycznego, nawet w mniejszych miastach wszystkie hotele zajęte.

Przed kilku dniami w Weronie całą noc przechodziłem po ulicach, dzieląc los innych bardzo licznych „bezdomych”, przybyłych tu na przedstawienie „Giocondy” Ponchiello w starorzymskiej arenie. Lecz za to przedstawienie było śliczne! Dekoracje z zaułkami Wenecji (bajeczny kanał Orfano!) budzące rzeczywistością. Śpiewał Franci, jeden z najlepszych dziś włoskich śpiewaków.

„Giocondę” wystawiono również na Lido z Tiną Rondaccio w partii tytułowej, pod batutą świetnego kapelmistrza Mascheroniego. Spektakle odbywały się w Stadjanie, obliczonym na kilka tysięcy osób. Stadjon jednak onegdaj po przedstawieniu sponał. Całe szczęście, że stało się to już po wyjściu publiczności.

Na sponięciu Stadjonu zyskała kasowo operetka włoska, produkująca się w teatrze nad morzem. Grają z werwą i ścią południowym temperamentem. Chór i orkiestra doskonale. Repertuar

jednak wyłącznie — wiedeński: Lehar, Stolz, Fall, Kalman wirują na afiszach w kółko.

Ogólną uwagę zwracał niedawno na plaży weneckiej d'Annunzio. Przybył do Wenecji na kilka dni, zażywając codziennie kąpieli w morzu. Zaraz nazajutrz rozrzucono na Lido karykatury poety, przedstawiające go w koronie na głowie, marzącego o podbojach na lądzie, morzu i w powietrzu.

W ogóle karykatury są tutaj bardzo modne. Wyobrażają przeważnie przebywających na Lido włoskich artystów, lub produkujących się w teatrach weneckich.

Pobyt na Lido (jak i w innych miejscowościach włoskich) nie drogi. W większych hotelach pokój z całonocnym utrzymaniem kosztuje przeciętnie 60 lirów dziennie (tj. 12 złotych polskich), w pensjonatach ceny nieco niższe. A zwrócić należy uwagę, że Lido i Viareggio są najdroższymi we Włoszech uzdrowiskami.

Jedyną plagą, która w ostatnich tygodniach nawiedziła Włochy, to kolosalne upały, trwające dniem i nocą. Termometr nierzadko wskazuje ponad 40 st. Celsjusza, morze nawet nie daje ochłody, gdyż woda ma nieraz do 30 st. ciepła. To też mniej wytrzymałi uciekają stąd na dalsze, zwłaszcza góryste wybrzeża.

Odwiedziłem w ubiegłym tygodniu Rivjere francuską, mającą w tym roku poraz pierwszy sezon letni. Temperatura tam znacznie niższa. Uroczą, przeglądającą się w szafirowym Morzu Śródziemnym, pełną kwiatów Nicea, jest przepelniona Amerykanami. W Monte Carlo wieczory i noce były nawet zupełnie chłodne.

ADMINISTRACJA OTWARTA od godziny 9—12 w południe i od godziny 4—7 wieczorem.

OGŁOSZENIA

Redakcja: Kopernika 8. Administracja: Dunajewskiego 7.

Drobne ogłoszenia za słowo 10 groszy. — Ogłoszenia zwykłe 1 milim. jedna linia 20 gr. — Wiersz w rubryce „Nadesłane“ jedna linia zł. 0.60. — Wiersz milimetrowy po kronice jedna linia zł. 1.00. Ogłoszenia przed tekstem wiersz milimetrowy jedna linia zł. 0.75. — Dla poszukujących pracy i zaofiarowanie pracy, całe ogłoszenie bez względu na ilość słów 50 groszy. — Ogłoszenia matrymonialne i korespondencje prywatne za jedno słowo 15 groszy. — Za skład tabelaryczny, kombinowany 50 proc. dopłaty.

Wolne posady.

DLA OPTANTÓW, którzy powrócili z Niemiec do Polski jest posada na kierownika tartaku i zarazem młyna walcowego. Wiadomość: Państw. Urząd pośredn. pracy, Kraków, Podzamcze 30.

POTRZEBA nadleśniczego z akademickim wykształceniem. Wiadomość: Państw. Urząd pośredn. pracy, Kraków, Podzamcze 30.

POTRZEBA dwóch terminatorów do zakładu kotłarskiego. Wiadomość: Państw. Urząd pośredn. pracy, Kraków, Podzamcze 30.

MLYNARZ, kawalen, zarządowiec, pracowity, o skromnych wymaganiach, potrzebny od 1 września br. Zgłoszenia z podaniem warunków przyjmują Młyn Wylatowo, pow. Mogilno, stacja Wydantowo. 3577

POSZUKUJE dla mojej apteki od 1. 10. administratora, który włada językami polskim i niemieckim. Pensja według taryfy i procenty. Zgłoszenia z odpisami świadectw i wykaz ostatnich trzech miejsc skierować: Antonina Bartmannowa, Ruda Śl., ul. 3 Maja 2. 3579

APTEKARZA lub pomocnika aptekarskiego poszukuje zaraz na stałe lub na zastępstwo Apteka pod Orłem w Grudziądzu. Proszę o podanie referencji. 3580

DOM BRZEZIE, pow. Pleszew, poszukuje zaraz młodego, umiarkowanego, obowiązkowego szofera-słusarza do samochodu „Fiat“ Język niemiecki warunek. Wymagania przy wolnym utrzymaniu i odzieży w służbie proszę nadesłać. Reflektuje się tylko na siły pierwszorzędne. 3581

MASZYNISTA palacz na lokomotywie Lanza do maszyniarni w Budzynie potrzebny zaraz. Tylko pierwszorzędne siły będą uwzględnione. Bracia Lechowscy, Poznań, Pocztowa 21. 3582

Poszukujący posad

HANDLOWIEC samodzielny, energiczny, z kapitałem 5.000 zł, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Łaskawe oferty: „Gwar“ skierować do Adm. „Gońca Krak.“ 3570

URZĘDNIK notarialno-advokacko-bankowy, zdolny fabularzysta i spadkowiec, piszący biegle na maszynie, władający słowem i piśmem polskim, ruskim i niemieckim, poszukuje posady. Zgłoszenia i warunki pod „Urzednik“ do Administracji „Gońca Krakowskiego“.

ZREKURWOWANY funkcjonariusz służby państwowej, kawaler, lat 25, poszukuje posady w charakterze inkasenta, woznego, szwajcara, portjera, ekspedytora lub jakiegokolwiek. Pierwszorzędna siła nadzorcza. Łaskawe zgłoszenia pod „Zrekrutowany“ do Adm. „Gońca Krak.“ 3569

POWAŻNA osoba poszukuje posady gospodyni na majątku, w restauracji lub hotelu, może być pomocną także przy bufecie, zna pracę wszechstronną. Oferty pisemne przyjmie „Goniec Krak.“ pod „Gospodyni“ 3594

ZARZĄDCZYNI zupełnie samodzielna, obecnie na większym majątku, z powodu zmiany stosunków szuka odpowiedniej posady. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Zarządczyni“ 3593

DZIELNA krawcowa poszukuje pracy w domu lub na wyjazd. Cena 3 zł dziennie. Zgłoszenia pisemne do Adm. „Gońca Krak.“ pod „3 zł“ 3588

POSZUKUJE posady jako gospodyni do prowadzenia gospodarstwa domowego, najchętniej u samotnego pana. Oferty pod „Czystość“ do Admin. „Gońca Krak.“ 3591

OGRODNIK w średnim wieku, z małą rodziną, posiadający długoletnią praktykę, poszukuje posady zaraz lub później. Zgłoszenia pisemne do Admin. „Gońca Krak.“ pod „Ogrodnik“ 3590

RUTYNOWANA stenotypistka z polsko-niemiecką stenografią poszukuje posady. Zgłoszenia pisemne do Admin. „Gońca Krak.“ pod „Rutyna“ 3589

PANIENKA z dobrego domu, sierota, mająca zamiłowanie do gospodarstwa, z dłuższą praktyką, znająca gotowanie, pieczywo, zaprawę i hodowlę drobiu, poszukuje odpowiedniej posady. Łaskawe zgłoszenia pod „W. M.“ do Adm. „Gońca Krakowskiego“ 3592

INTELEKTUALNA sierota poszukuje zajęcia do dzieci. — Zgłoszenia pisemne do Adm. „Gońca Krakowskiego“ pod „lat 15“ 3573

TECHNIK-handlowiec, znający rynek z kilkunastoletnią praktyką na kierowniczych stanowiskach, poszukuje posady kierownika działu sprzedaży lub zakupów w przedsiębiorstwie przemysłowym lub handlowym. Może wyjechać. Oferty pod „Rutyna 95“, proszę skierować do Adm. „Gońca Krakowskiego“ 3563

POMORZANIN kawaler, z dwuletnią praktyką w leśnictwie poszukuje posady jako leśniczy ewentualnie podleśniczy. Zgłoszenia skierować do Adm. „Gońca Krakowskiego“ pod „Pomorzanie“ 3567

HANDLOWIEC, kierownik administr. i biurowy, inteligentny, chrześcijanin, 35 lat, ze znajomością języków obcych i praktyką w poważnych firmach, poszukuje posady w firmie przemysłowo-handlowej. Łaskawe oferty pod „Handlowiec“ do Adm. „Gońca Krak.“ 3566

DŁUGOLETNI kierownik tartaków i fabryk drzewnych zmienia posadę, budowa tartaków, kolejek, organizowanie przedsiębiorstw. Zgłoszenia pisemne do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Długoletni kierownik“ 3565

WYCHOWAWCZYNI-gospodyni poszukuje posady w internacie. Oferty pod „Internat“ do Adm. „Gońca Krakowskiego“ 3564

PRACOWNICA, sumienna panienska poszukuje praktyki w magazynie lub pracowni konfekcji damskiej. Od 4-ej po południu zajeta nauką. Oferty pod „Solidne poręczenie“ do Adm. „Gońca Krakowskiego“ 3563

BUCHALTERKA-korespondentka, z długoletnią praktyką biurową, znająca francuskie, pisząca na maszynie, poszukuje posady. Chlubne świadectwa, poważne referencje. Zgłoszenia pisemne do Adm. „Gońca Krakowskiego“ pod „Chlubne świadectwa“ 3571

Mieszkania i lokale

MIESZKANIA kawalerskiego, skromnie umeblowanego, poszukuje student filoz. Zgłoszenia pisemne do Admin. „Gońca Krak.“ pod „Cena niska“ 3586

POKOJU z utrzymaniem możliwie bez mebli, z elektryką i używalnością łazienki poszukuje zaraz. Zgłoszenia z podaniem warunków do Administracji „Gońca“ pod „Solidny samotnik“.

POSZUKUJE zaraz celem kupna młocami szeroko miotnej, używanej, lecz w bezgarnym stanie. Reflektuje tylko na fabrykę niemiecką. Ludwik Deplewski, Żerków. 3578

Różne.

OTOMANY, kółka składane, materaca, saloniści i t. p. poleca i na raty M. Bardach, Kraków, Florjańska 16. Tamże garnitur klubowy okazujecie do sprzedania. 3406

LEKCYJ stenografii polskiej udzielam na dogodnych warunkach. Wiadomość: ul. Stołarska L. 13, I p., front. 3496

POSZUKUJE się p. Czesława Chwalisz, osoby wiedzącej o miejscu zamieszkania uprasza się o podanie jego adresu sub: Lublin, Lubartowska 48, Borowicz. 3584

GRZYBEK JAN z Przegoni duchownej unieważnia zaświadczenie demobilizacyjne, wydane z kadry szpitala okręgowego w Krakowie. 3585

1000—1500 DOLARÓW pożyczki na przeciąg kwartału za gwarancją poszukuje. Oferty pisemne do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Poważne przedsiębiorstwo“ 3596

ZWIĄZEK ZAWODOWY URZĘDNIKÓW PRYWATNYCH, KRAKÓW, UL. SŁAWKOWSKA 6, I. p.

KOŁO STENOGRAFÓW

wznawia ponownie kursa stenograficzne pod fachowym kierownictwem:

- 1) kurs zasad stenografii dla początkujących
2) seminarjum stenograficzne.

(Dla absolwent. „Kursu Zasad Stenografii“ skróty logiczne, ćwiczenia praktyczne, korespondencja handlowa).

Zgłoszenia przyjmuje codziennie Sekretariat Związku od 7—8 wieczór. 3576

Rutynowany buchalter - bilansista

poszukuje zajęcia popołudniowego najchętniej w buchalterji. — Łaskawe zgłoszenia do Adm. pod „Popołudnie“ 3598

Panienkę

z intel. domu przyjmę na mieszkanie, zapewniając troskliwą opiekę i dobre odżywienie. Cena możliwie niska. Wiadomość ul J. Dwernickiego L. 5. 3587 II p. drzwi na prawo.

EMERYTKA

po urzędniku pocztowym przyjmie panienski na mieszkanie tylko z domu ziemiańsk. Cena niska — częściowo w prowiantach. 3597 Adres poda Administracja „Gońca Krakowskiego“.

Czytajcie i rozpowszechniajcie Gońca Krakowskiego

WYSOKIE CŁA WWOZOWE

zostają zrównoważone przez

NISKIE CENY

towarów austriackich fabrykantów i hurtowników. Najkorzystniej można przeto kupować w Wiedniu.

Nie omijajcie okazji odwiedzenia

WIEDŃSKICH TARGÓW JESIENNYCH

od 6—12 września 1925 r.

Targi będą bogato zaopatrzone w towary austriackich i zagranicznych fabrykantów.

Znaczna różnica cen na kolejach czeskich i austriackich. — Przejście przez granicę za wykupieniem marki na wize za Szyl. 1.50 (0 25 dolara). — Informacje, legitymacje targowe i marki na wize paszportową można otrzymać przez

WIENER MESSE A. G. WIEN VII.

i u honorowych przedstawicieli

w Krakowie: Austr. Konsulat, Szewska 1. 3400 Izba Handlowo-Przemysłowa. Schenker & Co Ak. Tow. transportów międzyn. Pańska 9.

BEZROBOTNI

PRACOWNICY UMYSŁOWI

zglaszajcie się we własnym interesie, z prowincji pisemnie do Związku Zawodowego Urzędników Prywatnych, Kraków, Sławkowska 6, I p., od 7—9 wieczorem, który przeprowadza rejestrację bezrobotnych kolegów. — Domagamy się zapomogi rządowej! 3583

Czytajcie!

najpoważniejsze — najlepiej informujące pismo stołeczne

Warszawianka

Warszawianka dostarczana jest Polską linią lotniczą — tak że już godz. 11 przedpołudniem jest w sprzedaży w Krakowie

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje administracja „Warszawianki“ Kraków, ul. Dunajewskiego L. 7. Tel. 2502.

TECHNIK-ASYSTENT

lat 28, pierwszorzędna siła, pracując operatywnie, biegły w pracach złotych jak i kauczukowych (specj. stamowanie, model i lanie) poszukuje posady zaraz. Oferty z podaniem pensji i wyszczególn. warunków uprasza do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Pierwszorzędna siła“ 3595

Advertisement for 'Maszyny do szycia „Kaspryckiego“' (Machines for sewing 'Kasprycki') with details about quality and price.

Reklama dźwignią handlu i przemysłu

Proszki dla dorosłych „KOWALSKINA“

2834 usuwają BÓL GŁOWY Wyrob. Lab. Chem. farm. Ap. Kowalski.